

NOVEMBER 12., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Végrehajtási rendelkezések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

4. A Parlament álláspontjaival és állásfoglalásaival kapcsolatos további intézkedések: lásd a jegyzőkönyvet

5. Az Európai Ombudsman tevékenysége (2008) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Petíciós Bizottság nevében Chrysoula Paliadeli által készített jelentés, amelynek témája az Európai Ombudsman 2008. évi tevékenysége (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, előadó. – (EL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, biztos asszony! 2009. április 21-én az Európai Ombudsman benyújtotta 2008. évi tevékenységéről szóló éves jelentését az Európai Parlament leköszönő elnöke, Hans-Gert Pöttering számára. Ugyanebben az évben szeptember 14-én Nikiforos Diamandouros ugyanezen jelentés tartalmát benyújtotta a Petíciós Bizottságnak, amely korábban már felkért egy jelentéstervezet kidolgozására, amelyet a Petíciós Bizottság tagjai 2009. október 1-jén egyhangúlag elfogadtak.

Az írásbeli jelentés két dokumentumot tartalmaz: egy rövid, hatoldalas áttekintést és egy bővített változatot, amely bemutatja az Ombudsman tevékenységét, a statisztikai adatokat és azok részletes magyarázatát az eljárások és a helyes gyakorlatok tökéletesítése érdekében.

Az adatokat és az eredményeket mindkét dokumentum példák felhasználásával, felhasználóbarát módon mutatja be, aminek köszönhetően az olvasó számára egyszerűbb a szöveg megértése, értékelése és felhasználása.

A korábbi jelentésekkel összehasonlítva a statisztikai adatok újfajta bemutatása és az eredmények értékelése érthetőbbé, és mindenekelőtt hasznosabbá tette a jelentést, mivel az így túlmutat az adatok egyszerű rögzítésén, és politikai kérdésekkel, valamint a fejlődés módjaival is foglalkozik.

2008-ban minden korábbinál több vizsgálat lezárására került sor. Az ügyek többsége az Európai Bizottsággal volt kapcsolatos, míg jóval kevesebb vonatkozott az Európai Parlament ügykezelésére. A leggyakoribb hivatali visszasság az átláthatóság hiánya volt. Az ügyek egyharmadában a panaszos megalégedésére békés megoldás született. Néhány esetben az Ombudsmannak kritikai észrevételt kellett tennie az érintett közigazgatási intézmények számára. Ennél is kevesebb volt azoknak az ügyeknek a száma, amelyben részletes véleményre volt szükség, míg egy esetben külön jelentést kellett benyújtani a Parlamenthez, amelynek nyomán különleges állásfoglalás született a panaszos javára. 2008-ban az Ombudsman hivatalból vizsgálatot folytatott a késedelmes bizottsági kifizetések ügyében, és újabb vizsgálat indítását jelentették be. Az Ombudsman legfőbb célja az volt, hogy biztosítsa a polgárok jogainak tiszteletben tartását, és ezáltal erősítse az európai polgároknak az európai intézmények iránti bizalmát.

E cél elérése érdekében az Ombudsman úgy döntött, hogy az Ombudsmanok Európai Hálózata révén javítani fogja a polgárok részére a jogaikról nyújtott tájékoztatás minőségét. Ezzel egyidejűleg az intézményi szerepköre által ráruházott megszokott problémamegoldási eljárások révén az Ombudsman megerősítette kapcsolatát az európai intézmények számos képviselőjével és tisztviselőjével, ezúton népszerűsítve a szolgáltatási kultúrát az EU igazgatási szolgálatain belül, ami kétségtelenül elősegíti az európai polgárok és az európai intézmények közötti kölcsönös tisztelet általános célkitűzésének megvalósulását. E kampány egyik kézzelfogható eredménye volt a petíciók számának növekedése 2008-ban, amely azt jelzi, hogy több

európai polgár értesült az Ombudsman intézményéről, és döntött úgy, hogy hozzá fordul azzal a céllal, hogy az Európai Unió igazgatási és egyéb szolgálatainak megfelelő ügykezelésével és működésével kapcsolatban panaszt tegyen.

Az Ombudsman honlapját 2008-ban rendszeresen frissítették annak érdekében, hogy modern, dinamikus és interaktív szolgáltatássá váljon. Az Európai Ombudsman éves jelentéséről szóló szóbeli jelentés első szakaszának lezárásaként azt várjuk, hogy az Európai Parlamenttel folytatott építő jellegű munka a jövőben is hasonlóan folytatódik majd, hogy az intézmény tevékenységét a nemzeti igazgatási hatóságok körében a helyes igazgatás modelljeként népszerűsítik majd, valamint hogy ez az intézmény a továbbiakban kommunikációs csatornaként fog szolgálni az európai intézmények és az európai polgárok között.

Nikiforos Diamandouros, *Európai Ombudsman*. – Elnök úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy a 2008. évi éves jelentéssel kapcsolatban felszólalhatok a Parlament előtt.

Köszönetet szeretnék mondani a Petíciós Bizottságnak, elsősorban pedig a Petíciós Bizottság elnökének, Mazzoni asszonynak, valamint az előadónak, Paliadeli asszonynak a hasznos és építő jellegű jelentésért. A bizottsággal nagyszerű munkakapcsolatot ápolunk. A bizottság értékes támogatást nyújt és tanácsokkal szolgál számomra, miközben teljes mértékben tiszteletben tartja, hogy ombudsmanként kötelességem pártatlannak és függetlennek maradni.

A Parlament és az Ombudsman egyaránt arra törekszik, hogy az EU polgárai és lakosai maradéktalanul élhessenek az őket megillető jogokkal. Ezt különbözőképpen próbáljuk elérni. Az Ombudsman hatásköre korlátozottabb; én csupán az EU intézményei és szervei ellen benyújtott panaszokkal foglalkozhatok, míg a Petíciós Bizottság a tagállamok tevékenységét is vizsgálhatja. Továbbá a Parlament önálló politikai szerv, és elbírálhatja a jogszabályok módosítását vagy akár új jogszabályok létrehozását kérő petíciókat. Ezzel szemben saját szerepem abban merül ki, hogy foglalkozom a panaszokkal, segítek a panaszosoknak feltárni a hivatali visszasságokat, és megkísérlem ezeket orvosolni.

A saját hatáskörömbé tartozó jogellenes magatartás minden esetben a hivatali visszasság valamely formája. Az EU intézményei és szervei számára azonban nem elegendő, ha követik a jogszabályokat. Emellett következetesen és jóhiszeműen kell eljárniuk. Az általuk elfogadott szabályokkal és elvekkel összhangban kell cselekedniük, és bizonyítaniuk kell szolgáltatásszemléletű hozzáállásukat, például azáltal, hogy tisztességesen, gyakorlatiasan és udvariasan kezelik az ügyeket. A polgárközpontú szolgáltatási kultúra kialakítása és megőrzése tulajdonképpen a helyes hivatali magatartás elvének központi eleme.

Az Ombudsmannak a Parlamenttel ápoltságot jelent a kulcsot ahhoz, hogy a polgárok számára kedvező eredményeket biztosíthassunk. A bírósági ítéletekkel ellentétben az Ombudsman döntései jogilag nem kötelező erejűek. Csupán a meggyőzés eszközével élhetek, ha rá szeretném bírni az EU intézményeit és szerveit, hogy kövessék ajánlásaimat. Amennyiben ezt megtagadják, meghatározó jelentőséggel bír, hogy az Ombudsman a Parlamenthez fordulhat segítségért.

Amikor például egy intézmény egy alapvető elvi kérdéseket felvető ügyben nem tesz eleget az ajánlásnak, külön jelentést nyújthatok be a Parlamentnek. Például 2008-ban történt az az eset, amikor a Bizottság egy életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos ügyben nem volt hajlandó módosítani álláspontját. Hálás voltam érte, hogy a Parlament haladéktalanul tárgyalta a jelentést, és hogy Martínez úr Martínez jelentése, amelyet a 2009. májusi plenáris ülésen ellenszavazat nélkül fogadtak el, maradéktalanul tükrözte az általam felvetett aggodalmakat.

Éves jelentésem a panaszok kezelése, a helyes hivatali magatartás elősegítése és az Ombudsman szerepével kapcsolatos tájékoztatás nyújtása terén elért előrelépést mutatja be. A nyitó oldalakon ismertetettek szerint komoly erőfeszítést tettünk arra, hogy a jelentés felhasználóbarát legyen, és az olvasók egyszerű, világos és átfogó tájékoztatást kapjanak az Ombudsman munkájáról.

Ez alkalommal arra is lehetőség volt, hogy a korábbiaknál jóval hamarabb tegyük közzé a jelentést. Ezenfelül készült egy új, hatoldalas áttekintés is. Ez az új kiadvány tartalmazza a panaszosok számára elért legjelentősebb eredményeket, és rávilágít a múlt év fő politikai kérdéseire.

Az Ombudsman 2008-ban rekord számú – pontosan 355 – vizsgálatot zárt le, amelyek többsége egy éven belül lezárult. Örömmel mondhatom, hogy az EU intézményei és szervei általában igyekeztek megoldani az általam tudomásukra hozott problémákat. A békés megoldással vagy megegyezés útján rendezett ügyek nagyobb száma egyaránt kedvező és elismerésre méltó eredmény.

A 2008-ban lezárt ügyek közül 8 jól példázza az általam felvetett problémák kezelése során az intézmények és a szervek részéről megvalósított helyes gyakorlatot. Az érintett intézmények és szervek a Bizottság, a Tanács, a Bíróság, az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO), az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA). A jelentés a 8 sikeres ügyet a valamennyi intézmény és szerv által követendő helyes hivatali magatartás példaként tartalmazza.

Ezek közül kettőről röviden beszámolnék.

A Bizottság egy fizetési vitával kapcsolatos eljárás során végig építő jelleggel működött közre. Ennek eredményeképpen az érintett vállalat 100 000 EUR összegű hátralékos kifizetéshez jutott hozzá.

Az EPSO beleegyezett, hogy a jelöltek kérésre megtekinthessék a felvételi eljárás során alkalmazott értékelési kritériumokat, valamint az egyéni ponteredmények részleteit feladatonkénti bontásban.

2008-ban összesen 3406 panasz érkezett az Ombudsmanhoz. Ez 2007-hez képest 6 százalékos növekedést jelent.

A nyilvántartásba vett ügyek közel 80 százalékában a panaszos segítséget kapott: vizsgálatot indítottunk, panaszát az illetékes hatósághoz továbbítottuk, vagy tanácsadást biztosítottunk számára. Sokszor azt tanácsoljuk, hogy a panaszos vegye fel a kapcsolatot az Ombudsmanok Európai Hálózatának valamely tagjával. A hálózatot jelenleg körülbelül 95 hivatal alkotja 32 országban, és köztük található a Petíciós Bizottság is. A hálózat egyik célja, hogy elősegítse a panaszok gyors továbbítását az illetékes hatóságok részére. 2008-ban például 191 panaszos esetében vagy azt tanácsoltuk, hogy nyújtsanak be petíciót a Parlamentnek, vagy panaszukat közvetlenül továbbítottuk a Petíciós Bizottsághoz.

Természetesen sokkal jobb, ha a panaszosok elsőre megtalálják a jogorvoslat legmegfelelőbb útját. Így elkerülhető az a csalódás, amit akkor éreznek, amikor az általuk megkeresett intézmény közli velük, hogy nem tud segítséget nyújtani számukra. Mindemellett a panaszok megoldása is gyorsabb és hatékonyabb, ami biztosítja, hogy a polgárok maradéktalanul élhessenek az uniós jog által biztosított jogaikkal.

E területen az év elején igen fontos kezdeményezés valósult meg. Hivatalom egy teljes mértékben megújult honlapot indított útjára, amelyen egyebek mellett mind a 23 nyelven megtalálható egy interaktív útmutató, amely segíti a polgárokat abban, hogy közvetlenül felvehessék a kapcsolatot a panaszuk tárgyában leginkább illetékes szervvel. Ez lehet saját hivatalom, a Petíciós Bizottság, a panaszos tagállamában található nemzeti ombudsman hivatala, vagy a határokon átnyúló online hálózat, a SOLVIT. Idén ez idáig 23 000 ember használta az útmutatót tájékozódás céljából.

2008-ban az általam vizsgált leggyakoribb panasz az átláthatóság hiánya volt az EU igazgatásában. Ez a vád az összes vizsgálat 36 százalékában merült fel, és többek között információk vagy dokumentumok kiadásának megtagadására irányult. E jelentős arányt némi aggodalommal vettem tudomásul.

Egy elszámoltatható és átlátható uniós adminisztráció mindig is alapvető fontosságú lesz az uniós polgárok bizalmának megeremtése szempontjából. Az átláthatósággal kapcsolatban különös jelentőséggel bírt 2008-ban a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001/EK rendelet reformjára irányuló bizottsági javaslat.

A Bizottság több ponton is a rendelet módosítását javasolta, amelyek közül néhány igen kedvező lenne. Véleményem szerint azonban más javasolt módosítások azt eredményeznék, hogy a polgárok a mostaninál kevesebb, nem pedig több dokumentumhoz férnének hozzá.

A Lisszaboni Szerződés eltérő jogi és politikai kontextusba helyezi majd a rendeletet, mivel több lehetőséget biztosít a polgárok számára az Unió tevékenységében való részvételre. Hatálybalépése jó alkalmat teremt majd a Bizottság számára egy új javaslat benyújtásához, amely tükrözi az új körülményeket, és megerősíti az EU intézményeinek és szerveinek dokumentumaihoz való hozzáférés alapvető jogát.

A Parlament támogatása létfontosságú volt abban, hogy 2008-ban felül lehetett vizsgálni az Ombudsman alapokmányát. A végrehajtott módosítások megerősítik az Ombudsman vizsgálati hatáskörét, és ezáltal biztosítják, hogy a polgárok maradéktalanul bízhatnak abban, hogy az Ombudsman korlátozások nélkül, alaposan kivizsgálhatja panaszait.

Engedjék meg, hogy befejezésképpen megismételjem, feladatom a helyes hivatali gyakorlat elősegítése az EU intézményeiben és szerveiben. A legmagasabb szintű átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása, valamint a polgárközpontú szolgáltatási kultúra elősegítése és elmélyítése e feladat teljesítésének két központi feltétele.

Biztos vagyok benne, hogy két intézményünk továbbra is szorosan együttműködik majd a közös cél, vagyis annak elérése érdekében, hogy lehetővé tegyünk a polgárok és a lakosok számára, hogy egy átlátható és elszámoltatható Európai Unióban maradéktalanul élhessenek az őket megillető jogokkal.

Margot Wallström, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr! Először is köszönetet szeretnék mondani Paliadeli asszonynak a nagyszerű jelentésért, valamint a Petíciós Bizottságnak kitartó és fontos munkájáért. Természetesen köszönet illeti Diamandouros ombudsman urat is az alapos és átfogó éves jelentésért.

Ahogy arra az ombudsman úr az éves jelentés áprilisi benyújtásakor rámutatott, a legfőbb feladat az, hogy megnyerjük a polgárok bizalmát az EU iránt. Természetesen ezzel tökéletesen egyetértek. Nincs túl sok időm, ezért csupán néhány fontos pontot említenék.

A Paliadeli-jelentés világos és kimerítő áttekintést ad az Ombudsman elmúlt évi tevékenységéről, a statisztikai adatok újfajta bemutatása és formája pedig közérthetőbbé és követhetőbbé teszi a szöveget. 2008-ban a Bizottság véleményével járult hozzá az Ombudsman alapokmányának felülvizsgálatáról szóló tárgyalásokhoz. A megfelelő megoldás kidolgozása érdekében aktívan részt vettünk az intézményközi munkában. Az eredményre, vagyis az új alapokmányra valamennyien büszkék lehetünk. Úgy vélem, hogy a polgárok számára kedvező eredmény született.

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszok tekintetében 2007-hez képest 6 százalékos növekedés tapasztalható. Mint ismeretes, a vizsgálatok 66 százaléka a Bizottsággal volt kapcsolatos. Ez számomra nem különösebben meglepő. A Bizottság végeredményben viszonylag nagy intézmény, amely jóval több területért felelős, így jóval több területtel kapcsolatban érheti panasz; a számokon azonban természetesen javítani kell. Ez arra is igaz, hogy a feltételezett hivatali visszaállások leggyakrabban – pontosan az összes vizsgálat 36 százalékában – az átláthatóság hiányával kapcsolatosak. Ezeket az értékeket valamennyi intézménynek csökkentenie kell.

Egy másik, ám kapcsolódó téma az üzleti titkokkal és a bizalmas információkkal kapcsolatos információk kezelése. A közelmúltban a versenypolitikával kapcsolatos aktákkal bizonyos nehézségek merültek fel. Éppen ezért meg kell határoznunk a titkosított információk, dokumentumok és a szakmai titoktartási kötelezettség körébe tartozó egyéb információk kezelésének módjait. A Bizottság e kérdésben alapos munkát végzett, és hamarosan benyújtja javaslatát az Ombudsmannak.

További örömteli fejlemény a békés megoldások számának növekedése, ahogyan azt már hallottuk. 2008-ban a vizsgálatok 36 százalékában a bepanaszolt intézmény rendezte az ügyet vagy békés megoldás született. A Bizottság részéről örömmel mondhatom, hogy a jó irányba haladnak a dolgok. Ez jelzi, hogy ismerik és elismerik az Ombudsman munkáját, és tiszteletet tanúsítanak a panaszosokkal szemben.

Utolsó előtti megjegyzésem az állásfoglalás-tervezetben szereplő, arra irányuló felhívással kapcsolatos, hogy közös megközelítéssel hozzuk létre a helyes hivatali magatartás kódexét. Mint azt tudják, a Bizottságnak saját kódexe van, amely általában véve összhangban áll az ombudsmani követelményekkel. E fontos kérdésben a leggyorsabban úgy lehetne előre lépni, ha a jogalkotási javaslat benyújtását megelőzően építő jellegű intézményközi vitát és párbeszédet folytatnánk.

Befejezésképpen a gyakorlatban érvényesülő kommunikációról szólnék, és elismerésem szeretném kifejezni az Ombudsman új honlapjával kapcsolatban. Az éves jelentéshez hasonlóan a honlap is alapos, mindenre kiterjedő és felhasználóbarát. Az interaktív kézikönyv kidolgozásával kapcsolatban, amelynek segítségével a polgárok egyszerűbben megtalálhatják a panaszuk rendezéséhez leginkább megfelelő fórumot, úgy vélem, hogy ez a kiváló honlap megoldja a problémát. A Bizottság részéről megpróbáltunk mindehhez hozzájárulni, és az új Europa portál éppen ezt a célt szolgálja: növeli a láthatóságot, és a polgárok néhány kattintással könnyedén eljuthatnak az ombudsmani útmutatóhoz.

Mindent egybevetve tehát 2008-ban egyrészt előrelépést tapasztaltunk, másrészt lehetőségeket láttunk arra, hogy az intézményeink fejlődhessenek. Ismét köszönetet mondok Diamandouros úrnak az elért eredményeiért és fontos munkájáért, valamint Paliadeli asszonynak a kiváló jelentésért.

Pascale Gruny, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos asszony, Diamandouros úr, hölgyeim és uraim! Először is az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport nevében őszintén gratulálni szeretnék az előadónak az általa végzett munkához, valamint a jelentés elkészítése során tanúsított együttműködő hozzáállásáért.

Ma véleményt mondunk az Európai Ombudsman tevékenységéről szóló, április 21-én bemutatott éves jelentésről.

Az Európai Parlament által kinevezett Ombudsman jelentése hivatalos beszámoló az európai intézményeknél és szerveknél tapasztalt hivatali visszasságokkal kapcsolatos panaszok vizsgálatának az eredményéről. Szepepe, amely meghatározó jelentőséggel bír, alapvető biztosítéka annak, hogy az átláthatóság és a helyes hivatali magatartás elvét tiszteletben tartják, és valódi védelmet garantál polgártársaink számára az igazságtalansággal, a hátrányos megkülönböztetéssel, a hatalommal való visszaéléssel, a késedelmes válaszokkal és a visszatartott információkkal szemben.

A jelentésből láthatjuk, hogy nőtt az Ombudsmanhoz benyújtott panaszok száma. Ezek többsége az Európai Bizottsággal kapcsolatos, azzal az intézménnyel, amely tulajdonképpen a legtöbb tisztviselőt alkalmazza, de a panaszok lényegében az átláthatóság feltételezett hiányáról szólnak. Mindezzel együtt a Bizottság továbbra is a Szerződés öre.

Visszatérve a jelentéshez, a Petíciós Bizottság október 1-jén nagy többséggel elfogadta a szöveget. A panaszok kivizsgálására és feldolgozására vonatkozó feladatát az Ombudsman tevékeny és kiegyensúlyozott módon látta el. Különösképpen minden esetben fenn tudta tartani az intézményekkel és az intézmények között kialakított jó kapcsolatokat, ami néhány kivételtől eltekintve elősegítette, hogy az érintett intézmények és szervek békés megoldást fogadjanak el vagy megegyezésre jussanak.

Ezenfelül az Ombudsman erőforrásként is szolgál az intézmények számára. Azáltal, hogy felhívja figyelmüket azokra a területekre, amelyek még kívánnivalót hagynak maguk után, elősegíti, hogy javítsák teljesítményüket, a végső cél ugyanis a polgártársainknak nyújtott szolgáltatás minőségének javítása.

A bizottságban elfogadott jelentés hangsúlyozza és kiemeli annak fontosságát, hogy valamennyi európai intézmény és szerv elfogadja a helyes hivatali magatartás kódexét, amelyet az Európai Parlament már nyolc évvel ezelőtt jóváhagyott. Bizottságunk ilyen irányú folyamatos felhívásai nem maradhatnak válasz nélkül. Az európai polgárok ez jár.

Az Európai Unió intézményei és szervei részéről tanúsított helyes hivatali magatartáshoz való jog alapvető jog, amelyről az immár nem képzelgést, hanem valóságot jelentő Lisszaboni Szerződés II. részében foglalt Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke rendelkezik.

Befejezésképpen úgy érzem, meg kell említenem, hogy az Ombudsmannak továbbra is jogában áll tüzetesen megvizsgálni a Bizottság munkáját, és biztosítania kell, hogy az intézmény a jogsértési eljárások indítása, illetve a javasolt szankciók tekintetében megfelelően alkalmazza mérlegelési jogkörét.

Victor Boştinaru, az S&D képviselőcsoport nevében. – (RO) Mindenekelőtt gratulálni szeretnék előadónknak, Paliadeli asszonynak a kiváló jelentéshez.

A Petíciós Bizottság koordinátoraként és annak sok éve tevékenykedő tagjaként meg szeretném említeni, és egyben üdvözölni szeretném az Európai Ombudsmannal, Nikiforos Diamandouros úrral megvalósult egyszerű együttműködést és közös munkát.

Az Európai Parlament Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Képviselőcsoportjának koordinátoraként aggodalmamnak kell hangot adnom az olyan esetek nagy számát látva, ahol a hivatali visszasság oka az európai intézmények részéről tapasztalható átláthatóság hiánya volt.

Hangsúlyozom, hogy e probléma megoldása az Európai Parlament és a Bizottság közös feladata. Kötelességünk visszanyerni az európai polgárok bizalmát az európai intézmények iránt.

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszokra – a Petíciós Bizottsághoz benyújtott petíciókkal együtt – olyan lehetőségként kell tekintetnünk, amelyek révén orvosolhatjuk az európai intézmények és jogalkotás működésével kapcsolatos hibákat és az egyértelműség hiányát, ezzel a polgárok javát szolgálva.

Ezért az elmúlt héten az Európai Szocialisták és Demokraták Képviselőcsoportja nagy számú újságíró részvételével tájékoztató szemináriumot rendezett a petíciós jogról mint olyan eszközzel, amely közelebb hozza az Európai Uniót annak polgáraihoz.

Támogatom a jelentésben foglalt javaslatot, amelynek értelmében egy közös portált kell létrehozni az Európai Unió intézményei számára, amelynek segítségével a polgárok közvetlenül megtalálhatnák, panaszukkal melyik intézményhez kell fordulniuk.

Zárásképpen támogatni szeretném az Európai Ombudsman arra irányuló kezdeményezését, hogy a nemzeti ombudsmanokkal és más, hasonló intézményekkel való együttműködés szorosabbá váljon, és ezáltal közösen megerősíthessük az európai polgárok bizalmát.

Anneli Jäätteenmäki, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, Diamandouros úr, hölgyeim és uraim! Köszönetet szeretnék mondani az Ombudsmannak és teljes hivatalának a felelősségteljes kormányzás és az átláthatóság elősegítése érdekében végzett értékes munkájukért. Köszönet illeti az előadót is nagyszerű munkájáért.

Az Európai Ombudsman tisztsége a kezdetektől fogva nélkülözhetetlennek bizonyult, most pedig, hogy a Lisszaboni Szerződés nemsokára hatályba lép, és az Alapjogi Charta jogilag kötelező erejű lesz, az Ombudsman szerepe minden eddiginél jelentősebb lesz. Éppen ezért a jövőben többet kell tennünk annak biztosítása érdekében, hogy az Ombudsman rendelkezzen a szükséges forrásokkal, és hatásköre megfelelően a jelenkor kívánalmainak. Ez azt jelenti, hogy minden szükséges információnak a birtokában lesz, az EU tisztviselőinek pedig azt kell majd közölniük, mit tudnak egy adott ügyről, nem pedig azt, amit el szeretnének mondani. Ellenkező esetben nem beszélhetünk jogállamiságról, amiről oly szívesen beszélünk, és amelyre oly szívesen tanítunk másokat. Nekünk is meg kell felelnünk a jogállamiság feltételeinek: majd ha ez megtörtént, másokat is taníthatunk rá.

Az Ombudsman éves jelentése kitűnő példája annak, hogyan kellene tájékoztatnunk a közvéleményt az általunk végzett munkáról. A jelentés világos, tömör és lényegre törő. Az átláthatóság az európai demokrácia kulcsa, valamint legfőbb építőköve, ezért érdekes, hogy a panaszok 36 százaléka éppen az átláthatóság hiányával kapcsolatos. Ez sokatmondó, a problémát pedig kezelni kell.

Az Alapjogi Charta értelmében valamennyi polgárnak joga van ahhoz, hogy ezek az intézmények pártatlanul, tisztességes módon és ésszerű időn belül foglalkozzanak ügyével. Ez gyakran elhangzik, és valamennyiünkre kötelezettséget ró, így nyilvánvalóan az Ombudsman hivatalára is. Hangsúlyoznám tehát, hogy biztosítanunk kell, hogy megfelelő források álljanak rendelkezésre, és polgárainknak ne kelljen éveket várniuk a döntésekre. Köszönetet szeretnék mondani az Ombudsmannak az általa végzett értékes munkáért, és sok sikert kívánok neki ehhez az igen-igen nagy kihívást jelentő, ugyanakkor sokszor alulértékelt munkakörhöz. Ez az Európai Unió egyik legfontosabb feladata: a polgárok jogainak védelme.

Margrete Auken, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Hálás köszönetet mondok Paliadeli asszonynak a remek jelentésért. Az Ombudsmant sokan dicsérték a problémák építő jellegű és jól követhető áttekintéséért, és magam is csatlakozni szeretnék hozzájuk.

Nincs túl sok időm, ezért csupán három szempontot említenék. Az első ezek közül az Ombudsmannak az Európai Beruházási Bankkal kötött megállapodására vonatkozó ellenőrzési joga. Ezt a kezdeményezést képviselőcsoportunk a 2006. évi éves jelentéssel kapcsolatos parlamenti állásfoglaláshoz kapcsolódóan indította. E tekintetben úgy érzem, fel kell hívni a figyelmet a bank és a nem kormányzati szervek, illetve a civil társadalom egyéb szereplői között létrejött együttműködés javulására, ami nagy mértékben leegyszerűsíti és átláthatóbbá teszi ezt az együttműködést, és amiért hálásak vagyunk.

Másodszor, említést szeretnék tenni a Zöldek/ Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által javasolt módosításról, amely felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan eljárásokat, amelyek révén az ügyekkel egyszerűbben lehetne az Európai Bírósághoz fordulni; ezt illetően a Parlament támogatni fogja az Ombudsman ajánlásait. Ez ténylegesen megszilárdítja majd az Ombudsman helyzetét, és következésképpen a polgárok jogállását is. Ezzel kapcsolatban korábban már megkaptuk a Parlament elvi támogatását. Most bízunk benne, hogy a mai plenáris ülés során a Parlament követi majd a bizottság példáját, és e javító módosítás mellett teszi le voksát.

A harmadik pont a ma előterjesztett módosítással kapcsolatos, amelynek nyomán tisztázódna az Ombudsmannak a helytelen hivatali magatartás – vagyis a hivatali visszásság – eseteivel kapcsolatos hatásköre. E tekintetben attól tartunk, hogy a nem túlzottan egyértelmű megfogalmazás az értelmezéskor komoly problémákra adhat okot. Bár a mi javaslatunk meglehetősen szakmainak tűnik, jogi szempontból mindenképpen biztosabb lábakon áll, mint a jelentés szövegezése. Örömkre szolgál, hogy Paliadeli asszony támogatta ezt a javaslatot, és természetesen reményeim szerint a Parlament egésze is így tesz majd.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Diamandouros úr, Ön igen tehetséges politikus, és tisztában van azzal, hogyan nyerheti el számos parlamenti képviselőcsoport támogatását. Azt is mondhatnánk, hogy a Parlament sok képviselője tanulhatna öntől. Bízom benne, hogy legnagyobb sikere nem egy új, felhasználóbarát honlap elkészítése lesz.

Úgy vélem, figyelmet kellene fordítania a más országok ombudsmanjaival való együttműködésre, nem csupán az Unió tagállamaiban, hanem az Európa Tanács tagországaiban is, ők ugyanis gyakran többet tesznek azért, hogy az államot képviseljük a polgárok felé, mint hogy a polgárokat az állam felé. Továbbá úgy

gondolom, hogy a panaszbeadványok elkészítését bemutató kézikönyv egyenesen elrettentené a polgárokat a panaszok tényleges megírásától. Úgy tűnik számomra, hogy intézményeinknek felügyeletre van szükségük. Meggyőződésem, hogy bármilyen formabontó is ez az elképzelés, éppen erre van most szükség.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a jelenleg tárgyalt átláthatóság nélkülözhetetlen és alapvető előfeltétele az Európai Unió és az EU intézményei iránti teljes bizalomnak. A közelmúltban megingott a polgárok bizalma az Unió iránt, ahogyan azt Paliadeli asszony is megerősítheti. A „D” terv értelmében (demokrácia, párbeszéd és vita – „democracy, dialogue, debate”) bizonyítanunk kell a polgárok számára, hogy az Európai Unió és intézményei átláthatóak, és a polgárok szolgálatában állnak. Ellenkező esetben a demokratikus deficit sajnálatos módon tovább nő majd.

Marie-Christine Vergiat, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Az Ombudsman szerepe, és ezzel együtt az általa készített jelentés vizsgálata az európai intézmények fontos feladata. Mindez tulajdonképpen annak egyik mutatója, hogy polgártársaink milyennek látják az Unió intézményeit.

Néhány hónappal az európai parlamenti választások után, amikor valamennyien sajnálatunkat fejeztük ki az alacsony részvétel, illetve valójában a tartózkodók számának növekedése miatt, meghatározó, milyen jelentőséget tulajdonít a Parlament ennek a jelentésnek. Ez a benne foglalt ajánlások nyomán tett intézkedésekre még inkább igaz.

355 panasz (az előző évhez képest 6 százalékos növekedés) rendkívül kevés. Rendkívül kevés, ha figyelembe vesszük, hogy Európában 500 millióan élnek. Ezt akár örömmel is nyugtázhatnánk, és tekinthetnénk rá úgy, mint a polgárok elégedettségének jelére. Tudjuk, hogy szó sincs ilyesmiről.

E tekintetben az is sokatmondó, hogy a panaszok többsége az intézmények átláthatóságának hiányával kapcsolatos. A választási kampányt épp csak magunk mögött hagyva tisztában vagyunk vele, mit jelent mindez. Polgártársaink alig ismerik az intézményeket, és nem tudják, hogyan működnek. Nem látják, mi értelme van Európának, és nem meglepő, hogy a legtöbb panasz a Bizottsággal kapcsolatos, hiszen polgártársaink szemében az Európai Bizottság egyenlő az Európai Unióval.

Ugyanakkor – és most kissé túlzón fogalmazok – a tájékoztatást szolgáló központok jelentős költségvetési forrásokban részesültek, és a választások óta azt halljuk: „javítani kell a kommunikációt, fokozni kell a kommunikáció mértékét, hogy növeljük polgártársaink tudatosságát”.

Nyilvánvalóan javítani kell a kommunikációt, de úgy vélem, hogy a túlzott kommunikációban elvész az üzenet. Örömmel támogatnám a javaslatot, amelyet épp az imént kaptunk meg szocialista képviselőtársunktól, és amelynek célja egy olyan közös weboldal kialakítása, amely a polgárokat a számukra elérhető különböző információk felé irányítja.

A jelentés jól példázza intézményeink megfelelő működését, a helyes hivatali magatartást. Ezt már hallottuk. Jól példázza az általunk megvalósított kormányzást. Éppen ezért biztosítanunk kell, hogy a jelentésben foglalt ajánlások követése – a jelentések, és különösen a külön jelentések esetében is – mindennapos gyakorlattá váljon.

Hálás köszönetet mondok Önnek, Diamandouros úr a polgártársainkkal végzett munkájáért. Köszönet az Önnel együtt dolgozóknak is. Számíthat ránk abban, hogy támogatjuk és segítjük tevékenységét.

Nikolaos Salavrakos, az EFD képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr! Hadd szögezzem le már rögtön az elején, hogy az Ombudsman jelentését és Paliadeli asszony jelentését egyaránt támogatjuk: mindkét dokumentum átfogó jellegű, amihez gratulálunk a készítőeknek. A történelem megtanított rá bennünket, hogy időnként – különösen gazdasági válság idején – a polgárok az igazságszolgáltatás tekintetében a politikai rendszerekkel szemben nyilvánvaló csodáltságuknak adnak hangot, ugyanakkor minél nagyobb befolyással rendelkezik az állam gazdasági és társadalmi szinten, annál több vita alakul ki a polgárok és az állami szervek között.

A lényeg az, hogy a politikai rendszernek – természetesen mindig, de ilyen időszakokban különösképpen – lehetőséget kell teremtenie arra, hogy visszanyerje a polgárok bizalmát a hivatali gyakorlat, az állam és a szakszervezetek iránt. Akár azt is mondanám, hogy a korrupció és a hivatali visszaállások terjedésének ellenszere az, ha fokozzuk az intézmények feddhetetlenségét és az ellenőrző szervek pártatlanságát.

A fenti gondolatból egyértelmű, hogy az Európai Ombudsman intézménye véleményem szerint rendkívüli jelentőséggel bír ahhoz, hogy visszaállítsuk az európai polgárok bizalmát az európai uniós intézmények és

szervek iránt, és ennek megfelelően minden olyan erőfeszítést támogatok, amelynek célja az Ombudsman intézményének megerősítése, hatáskörének bővítése és közmegítélésének javítása.

Azt kérném tehát, valamennyien arra törekedjünk, hogy minden lehetséges módon segítsük az Európai Ombudsman munkáját, és a polgárközpontú megközelítés kialakítása érdekében tevékenysége valamennyi aspektusát tegyük magunkévá. Gratulálok, Diamandouros úr.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Elnök úr! Fiatal diákok egyszer arra kértek, hogy itt az Európai Parlamentben számoljak be az Ausztriában és Németország egyes részein folyó aktuális eseményekről és történekekről. Elnézését kérem, Ombudsman úr, hogy ezen ígéretnek most teszek eleget.

Ausztriában néhány hét alatt létrejött a *Die Uni brennt*, vagyis az „Ég az egyetem” nevű mozgalom. Olyan jellegű mozgalomról van szó, amelyhez hasonlót sok évtizede nem láttunk sem Ausztriában, sem Európa más részein. Több ezer diák tiltakozik, kivonulnak az utcára, és előadótermeket foglalnak el. A szakképzés helyett tudományos képzést követelnek, az egyetemek demokratizálására szólítanak fel, és mindenekfelett mindenki számára elérhető oktatást akarnak.

Bírálatuk egyik központi tárgya a bolognai folyamat. A Bécsi Egyetemen kifüggesztett egyik transzparensen például a következő áll: „Legyen Bologna a folyamat!”, ami véleményem szerint igen találó. Hagományos politikusok évekig az Európai Felsőoktatási Térség irányába tett meghatározó lépésként emlegették büszkén a bolognai folyamatot, és azt mondták, ennek köszönhetően valamennyien sokkal versenyképesebbek leszünk. A végeredmény azonban egy rendkívül rugalmatlan, vázlatos megközelítés és részben privatizált egyetemek, ami lehetővé teszi az oktatási eredmények tervezését.

A tudományosság azonban minden, csak nem tervezhető folyamat. Ez az a mód, ahogyan a felvilágosult személyek egymással kommunikálnak, és ahogyan kifejezik magukat. A tudományos kíváncsiság és kreativitás szintén nem tervezhető: ez a mozgalom ezt ismét bebizonyította. Éppen ezért kellene támogatnunk – nem más ez, mint a demokrácia a gyakorlatban.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Petíciós Bizottság elnökeként, és valamennyi bizottsági tag nevében köszönetet szeretnék mondani az Ombudsmannak az általa végzett munkáért, valamint a precíz jelentésért. Köszönetet mondok Paliadeli asszonynak kiváló közreműködéséért, amellyel bizottságunk, és a vitában részt vevő valamennyi személy munkáját segítette, hiszen e személyek érdeklődést mutatnak, és figyelnek annak érdekében, hogy biztosítható legyen a demokrácia és a részvétel ezen eszközeinek végrehajtása, illetve hogy ezek az eszközök megfeleljenek a Szerződésekben foglalt célkitűzéseknek.

Az Európai Ombudsman 2008. évi jelentését vizsgálva láthatjuk, hogy az Alapjogi Charta 41. cikkében foglalt elv alkalmazásának célkitűzése sajnálatos módon egyáltalán nem valósul meg. Az a tény, hogy 2008-ban 3406 európai polgár számolt be hivatali visszaállásról az Ombudsmannak, növekvő elégedetlenségről árulkodik, tekintve, hogy 2007-ben ez a szám csupán 3211 volt. Úgy vélem, hogy ezt az adatot össze kell vetni a tudás és a tájékozottság szintjével, ami után továbbra is fenntartom – szemben az előttem szóló képviselők által tett kijelentésekkel –, hogy ezek az adatok az európai emberek igen nagyfokú elégedetlenségét tükrözik. Ezenfelül némi vigaszt nyújt, hogy csupán e panaszok egy részét sorolták az Ombudsman hatáskörébe, mivel az Európai Ombudsman által elutasított panaszok nagy részét más szervekhez továbbították, köztük az általam elnökölt Petíciós Bizottsághoz.

Amiért nekünk, az európai intézményeknek, és különösképpen a Parlamentnek szintén felelősséget kell vállalnunk, az véleményem szerint az, hogyan ítélik meg az emberek a hivatali gyakorlat méltányosságát, érzésük szerint intézményeink mennyire tisztességesen járnak el. Azon pozitív megerősítés ellenére, hogy az Európai Ombudsman gyakorlatiasabb szereppel bír, tekintve a sikeresen megoldott ügyek magasabb számát, miközben hozzánk, a Parlamenthez a panaszok megközelítőleg 10 százaléka érkezett, bizottságunk pedig 60 százalék...

(Az elnök figyelmezteti a felszólalót a felszólalási időre)

Ebben az esetben csak annyit mondanék – mivel valaki másnak több időt engedélyezett, úgy gondoltam, bizottsági elnökként magam is jogosult vagyok még néhány másodpercre –, hogy ezeknek az intézményeknek kötelessége olyan lépéseket tenni, amelyek révén javíthatók a demokrácia és a részvétel ezen eszközei, mivel ott van a Lisszaboni Szerződés is, amely bevezeti a népi kezdeményezés jogát. Úgy vélem, ha nem is változtatunk, de javítanunk kell e testületek tevékenységét; ha valóban elő szeretnénk segíteni a népek Európájának létrehozását, akkor kötelességünk javítani a polgárok számára biztosított eszközök hatékonyságát és eredményességét.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) A Petíciós Bizottság tagjaként szeretnék én is egy pár szót szólni. Egyrészt maximálisan támogatom ombudsman úr jelentésének az elfogadását. A bizottság tagjaként is úgy látom, hogy nagyon kiegyensúlyozottan látta el a feladatát.

Amit én kiemelten fontosnak tartok az az, hogy megpróbálta lerövidíteni az ügyek intézésének az idejét, hisz tudjuk, hogyha valakinek valamilyen panasa van, akkor a bizalma szempontjából kulcsfontosságú, hogy ezt a panaszt milyen gyorsan intézik el, milyen gyorsan kap választ. Tudjuk, hogy a panaszok nagy része olyan, amelyet nem az ombudsman tud elintézni. Ebből a szempontból kiemelten fontos lesz a közeljövőben az, hogy minél több információt juttassunk el az Európai Unió állampolgáraihoz arról, hogy mely intézményhez fordulhatnak a különböző kérdésekben.

Az együttműködés rendkívül jó volt a bizottság és Ombudsman úr között és azt remélem, hogy a közeljövőben is így lesz.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök úr! Gratulálni szeretnék az előadónak az igen átfogó jelentéshez; az Ombudsmannak és munkatársainak hasonlóképpen. A szolgálat évről évre javul. Jó munkát végeztek.

Ha azonban valaki végigolvassa a jelentést, és egyetért annak tartalmával, majd az összefoglalóban egy vele kapcsolatos hosszú bekezdésre bukkan, azt nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Természetesen arra a bekezdésre gondolok, amelyben az Ombudsman bírálja a Parlamentet, amiért az 2005-ben megtagadta a máltai európai parlamenti képviselőknek fizetett juttatásokkal kapcsolatos információk kiadását. A valódi probléma természetesen az volt, hogy ha ez az információ napvilágra kerül, akkor valamennyi juttatásunkról be kell majd számolnunk.

Ami engem illet, közpénzről beszélünk, és a közvéleménynek joga van megtudnia, hogyan költjük azt el. A KAP idején a gazdáknak fizetett összegeket közzétettük, saját utazási költségeink és egyéb juttatásaink adatait azonban nem szeretnénk felfedni. Részemről ezek mind jogszerű költségek. A polgárok nevében végzett munkánk során keletkeznek. Ismétlem, a választóim képviselésében kapott alkalmazotti, hivatali, utazási stb. juttatásaim mind teljesen jogszerűek, és nem kívánok értük bocsánatot kérni, és nem kell titkolnom sem ezeket.

Nem arra célzok, hogy be kellene avatkozni az alkalmazottaim magánéletébe: erre nincs szükség. Csak annyit mondok nagyon világosan, hogy amíg nem engedélyezzük a juttatásainkkal és kiadásainkkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést, a polgárok úgy tekintenek majd a Parlamentre, mint amely az átláthatóságról prédikál, saját intézményén belül azonban nem alkalmazza azt.

Tudom, hogy az egyes képviselők közzétehetik, és néhányan közzé is teszik kiadásait saját honlapjukon, ám a Parlamentnek közös felelőssége, hogy ezt az információt elérhetővé tegye. Talán úgy tűnik, hogy erkölcsi fölényről beszél; nem így van. Csak azt mondom, hogy ez elkerülhetetlen, és jobb lenne, ha a Parlament saját akaratából, nem pedig kényszer hatására cselekedne.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Elnök úr! A Petíciós Bizottság tagjaként néhány észrevételt tennék azzal a módosítással kapcsolatban, amelyet képviselőcsoportunk terjesztett elő az Európai Ombudsman tevékenységét bemutató éves jelentésről kidolgozott Paliadeli-jelentésre vonatkozóan.

Véleményünk szerint a hivatali visszásságnak az állásfoglalásban szereplő meghatározása az Ombudsman szerepének növelése és erősítése helyett pontosan ellenkező hatást érhet el. Először is, mivel a javasolt definíció pontatlan és nem egyértelmű, nehéz megmondani, hogy az Ombudsman mely esetekben avatkozhat be vagy kell beavatkoznia, ami gyengíti intézkedési képességét. Másodsor, és talán ez jóval fontosabb, a definíció olyan intézkedési jogkörrel ruházza fel az Ombudsmant, amelyet más intézmények mérlegelési jogkörnek is tekinthetnek, mivel az nem pontosan meghatározott és szabályozott.

Mindezek miatt úgy véljük, hogy a képviselőcsoportom, a Zöldek/ Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja által benyújtott módosításban szereplő, a hivatali visszásságra vonatkozó meghatározás részletesebb és lényegre törőbb, és sokkal inkább megfelelő alapja lehetne a hatékony beavatkozásnak, valamint jóval érthetőbb lenne az intézmények és a polgárok számára.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Elnök úr, Ombudsman úr, hölgyeim és uraim! Nagyra értékelem a jogok európai védelmezőjének tevékenységét, ugyanakkor azt kell, hogy mondjam, e hivatal tevékenységével három komoly problémám is van. Az első a tájékoztatás. Az EU-ban az emberek többsége valójában nem is tudja, hogy létezik egy olyan hivatal, mint az Európai Ombudsman, arról nem is beszélve, hogy tisztában lennének a feladatával, illetve azzal, milyen kérdésekkel fordulhatnak hozzá. A tények viszonylag egyértelműek.

A cseh polgártársaim által benyújtott panaszok 90 százaléka nem az Európai Ombudsman hatáskörébe tartozott. A helyzet a többi tagállamban sem más. Az Európai Parlament ezért átfogó tájékoztató kampány lebonyolítását javasolja. Nem vagyok azonban biztos benne, hogy a megfelelő problémát kívánjuk orvosolni.

A második problémát a költségek jelentik. Minden közintézménynek ára van. Minden egyes új intézmény létrejöttével nő a bürokrácia, amellyel a polgároknak meg kell küzdeniük, és amelyen keresztül kell verekedniük magukat. Éppen ezért mérlegelni kell, hogy az adófizetők befektetett pénze a kívánt módon térült-e meg. Az elmúlt évben az EU egész területéről benyújtott, az Ombudsman hatáskörébe tartozó 800 ügy közül honfitársaim 66 panaszt nyújtottak be a jogok európai védelmezőjéhez. Az ügyekkel 70 tisztviselő foglalkozott, amely az adófizetőknek 9 millió eurójába került. Az ügyek ára tehát egyenként 10 000 EUR volt. Ez rendkívül sok.

A harmadik probléma a szubszidiaritás. Egykori polgármesterként igen felkavart, amikor azt olvastam, hogy az Ombudsman által vizsgált ügyek egyike Břeclav kis területének a nagysebességű kommunikációval kapcsolatos tervdokumentumát érintette. Úgy gondolom, ez teljesen felesleges, hiszen a helyi érdekű ügyekkel elsősorban helyben, nem pedig itt Brüsszelben vagy Strasbourghban kell foglalkozni. Hölgyeim és uraim! Ha én lennék ennek az intézménynek a vezetője, gondoskodnék róla, hogy az ésszerűen működjön, a lehető legalacsonyabb költséggel, és különösképpen arról gondoskodnék, hogy az intézményem ne éljen vissza jogkörével és hivatalával, és ne növelje ezeket mesterségesen. E tekintetben sok sikert kívánok az Ombudsmannak.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr! Támogatom Paliadeli asszony jelentését, és mellette fogok szavazni, valamint gratulálni szeretnék Diamandouros úrnak az általa végzett munkáért. Hangsúlyozni szeretném, hogy számos európai polgár gyakran tapasztalja azt, amit mi eufemizálva a hivatali visszasság eseteinek nevezünk, és ami lényegében megfosztja őket alapvető jogaiktól. Véleményem szerint ezek az esetek nem a bürokrácia vagy a hanyagság eredményei, hanem legtöbbször az Európai Unió intézményei által elfogadott téves vagy helytelen politikák következményei. Így azáltal, hogy az Európai Ombudsmanhoz folyamodhatnak, az európai polgároknak lehetőségük nyílik arra, hogy érvényesíthessék jogait.

Fontos tehát, hogy az Európai Parlament, az Európai Unió egyetlen közvetlenül megválasztott, képviseleti testülete politikai támogatást nyújtson az Európai Ombudsman munkájához annak érdekében, hogy ha csak lehetséges, az ilyen esetek csak korlátozottan forduljanak elő. Azt mondanám, hogy az Európai Ombudsman jelentéséből, illetve a jelenlegi Európai Ombudsman konkrét tevékenységéből nyilvánvaló, hogy az Európai Parlament támogatásával a következő időszakban hatékonyabban fogja tudni végezni a munkáját.

Végül meglátásom szerint erőfeszítést kell tenni arra, hogy az európai polgárok több információt kapjanak az Európai Ombudsman szerepéről és hatásköréről annak érdekében, hogy alapvető jogaik megsértése esetén azonnal hozzá fordulhassanak.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Elnök úr! Először is, ez nem is lehetne másképp, gratulálni szeretnék Paliadeli asszonynak az általa először a Petíciós Bizottság előtt, majd itt, a plenáris ülésen bemutatott jelentéshez.

Támogatásomat szeretném még kifejezni az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjához tartozó két kollégám, Gruny asszony és Mazzoni asszony által tett igen helytálló észrevételekkel kapcsolatban, ugyanakkor, elnök úr, hozzátenném, hogy egy demokratikus intézményben az Ombudsman szerepe nélkülözhetetlen. A Petíciós Bizottságban erre a következtetésre jutottunk Diamandouros úr számos látogatása alkalmával, amelyek során a ma, itt az ülésteremben vizsgált jelentéshez hasonló éves jelentéseit vagy a hatáskörébe tartozó egyéb jelentéseit mutatta be.

Hölgyeim és uraim! Nem szándékozom számadatokkal elárasztani önöket. Jóllehet az Ombudsman szerepe tekintetében előrelépés történt, kétségem sincs afelől, hogy ha felmérést végeznénk az európai polgárok körében az Ombudsman szerepéről, munkájáról és tevékenységeiről, sajnálatos módon azt találnánk, hogy a polgárok egy igen távoli intézményt látnak benne, és sok esetben akár nem is tudnak a létezéséről. Ennek talán az az oka, hogy az Ombudsman döntései jogilag nem kötelező erejűek, vagy talán az, hogy a tagállamok tekintetében a munkája rendkívül korlátozott, ahogyan Diamandouros úr itt a Parlamentben rámutatott.

Mindazonáltal, ha szolgáltatást kívánunk nyújtani a polgárok számára, akkor ennek az intézménynek – az Európai Parlamentnek – és a Petíciós Bizottságnak törekednie kell arra, hogy erősítse és népszerűsítse az Ombudsman munkáját. És bár – ahogyan arra korábban már felhívták a figyelmünket – kétségtelenül sok petíció érkezik, különösen az átláthatóság hiányával kapcsolatban, biztos vagyok abban, hogy a megfelelő tájékoztatás, például a jelenleg már működő új honlap, amelyet üdvözlök, jelentős mértékben hozzájárul

majd – és ezt kihangsúlyoznám – annak a célkitűzésnek az eléréséhez, amelyet szerintem valamennyien támogatni fogunk: ahhoz, hogy az Európai Unió polgárai tisztában legyenek az Ombudsman létezésével, és kapcsolatba tudjanak lépni vele. Ennek eléréséhez sok szerencsét és sok sikert kívánok az Ombudsmannak, az ő sikerei ugyanis egyben valamennyi európai polgár sikerei is lesznek.

Alan Kelly (S&D). – Elnök úr! Először is gratulálok Paliadeli asszonynak a kiváló jelentéshez. Mi, itt az ülésteremben valamennyien részt veszünk abban a folyamatban, amit úgy nevezhetnénk, hogy „a polgárok bizalmának építése”. Rendkívül fontos azonban, hogy az európai intézményeket ugyanezen polgárok jövőképre és elképzeléseire építsük fel, amelyek szerintük a demokrácia alapját képezhetik.

Az Ombudsman hivatalának feladata soha nem volt még ennyire fontos, e hivatal munkája pedig elismerésre méltó. Fel kell azonban ismernünk, hogy az átláthatóság hiánya, és az, ahogyan polgáraink ezt érzékelik, továbbra is komoly problémát jelent, különösen a Bizottságban. És bár üdvözlöm az új honlap elkészítését, nem hiszem, hogy ez lenne a döntő tényező.

Végeredményben az európai intézményekkel kapcsolatos panaszok egyharmada az átláthatóság hiányára vonatkozott. Ha a Lisszaboni Szerződés tárgyalása során az írek, és valójában valamennyi európai polgár számára tett ígéreteinket teljesíteni akarjuk, akkor valamennyi európai intézménynek átláthatóbbá kell válnia, és a polgárok számára úgy kell tűnnie, mintha működését üvegfal mögött végezné.

A jelentés komoly előrelépés e cél elérése felé, annak ellenére, hogy sok még a tennivaló, különösen a nemzeti ombudsmanok hivatalaival való együttműködés, valamint a Parlament működési módjának kérdésében.

ELNÖKÖL: LAMBRINIDIS ÚR

alelnök

Csaba Sógör (PPE). – (HU) Szeretném én is megköszönni az ombudsman munkáját. Ha ezt most görögül tenném, azt hinnék a Tisztelt Házban, hogy beindult a görög lobby az ombudsman, a jelentéstevő és a felszólalók közreműködésével.

De éppen a bizalom és a transzparencia jegyében jó lenne odafigyelni, hogy a legközelebb az ombudsman tevékenységéről szóló jelentést időben, még az ombudsmani választási lobby beindulása előtt fogadjuk el. És ombudsman úr, akár Ön, akár másvalaki folytatja ezt a munkát, remélem, hogy az ombudsman Európának nem csak két, de többi régiójába is végez majd ismeretterjesztő körutakat, és akkor talán azok a százalékos mutatók csökkenni fognak. Mindannyian átláthatóvá tesszük a mi munkánkat, a Parlament munkáját is.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Elnök úr, Diamandouros úr! A korábbi évekhez hasonlóan az Ombudsman igen tárgyilagos jelentést készített saját tevékenységéről, amelyből megállapítható, hogy az Európai Unió polgárai szempontjából milyen fontos küldetést teljesít.

A 2008. évi jelentés egyik új eleme az Ombudsman által az Európai Beruházási Bank tekintetében végzett munka értékelése. Az EBB a legjelentősebb beruházási hitelt nyújtó intézmény az EU-ban és a tagjelölt országokban. Annak ellenére, hogy az EU intézményi felépítésén belül az EBB viszonylag nagy függetlenséget élvez, meg kell felelnie a helyes hivatali magatartás előírásainak. Örömmel kaptam ezért hírt az Ombudsman és az Európai Beruházási Bank között 2008-ban elindult párbeszéd alakulásáról, valamint a helyes hivatali magatartás elveinek való megfelelésről szóló megállapodás aláírásáról. E megállapodásban az EBB vállalta, hogy a panaszok kivizsgálására belső eljárást hoz létre, amellyel ez idáig nem rendelkezett. Örömmre szolgál továbbá, hogy a Bank vállalta, hogy a helyes hivatali magatartás tekintetében valamennyi hiteligénylővel szemben ugyanazokat a követelményeket alkalmazza, mind az EU-polgárok, mind pedig az EU-n kívül élők esetében. Bízom benne, hogy az Európai Parlament folyamatos tájékoztatást kap majd az Ombudsman és az EBB közötti együttműködés fejleményeiről. Még egyszer gratulálok a jelentéshez.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Az Ombudsman úr kiváló munkát végzett és ezt a Petíciós Bizottságban is elmondtam, és támogatom újraválasztását. Többek között azért is, hogy egy olyan kényes ügyben, mint a nemzeti kisebbségek ügye, nyitottságot tanúsított, és itt hívnám fel a figyelmet, hogy teljes mértékig tisztázatlan az Európai Unió viszonya a nemzeti kisebbségekhez.

Végre a Lisszaboni Szerződésben, a százezer oldalas *acquis communautaire*-ben végre van említés a kisebbségekről, de tisztázatlan a kisebbségekhez való viszony, mert ha például Szlovákiában elfogadnak egy káros nyelvtörvényt, akkor arra hivatkoznak, hogy a kisebbségi ügy nem közösségi kompetencia, miközben az új tagállamokat a felvételtkor kötelezték, hogy kisebbségi ügyekben írják alá és ratifikálják a Kisebbségi

Nyelvi Chartát és a Keretegyezményt. E tekintetben kettős beszéd van az Unióban, Janus arcú az Unió. Ezt tisztázni kellene, mert Európa polgárainak 15%-a őshonos kisebbségi vagy immigráns bevándorló kisebbségi, benne a 12 millió roma is.

Ez egy nagyon fontos, súlyos probléma Európába és nagyon jó lenne, ha az Ombudsman úr tevékenységében a jövőben - remélem ő folytatja ezt a munkát - erre a kérdésre nagyon odafigyel.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Négy észrevételem lenne a jelentéssel kapcsolatban.

Először is, az Ombudsman a demokratikus Európai Unió nélkülözhetetlen, és legfőképpen a polgárokhoz közel álló szereplője.

Második észrevételem az lenne, hogy a kezdeti gyermekbetegségeket követően kiválóan alakult a Petíciós Bizottság és az Ombudsman közötti együttműködés.

Harmadszor, a Petíciós Bizottság és az Ombudsman együtt, ha úgy tetszik, a polgárközeli Európa központi mérőállomásaként szolgál.

Végül, a Petíciós Bizottság tagjaként továbbra is számítok az Európai Unió polgáraival folytatott kritikai párbeszédre, különösképpen most, amikor majd az új szerződés hatályba lép. Az Európai Unió van a polgárokért, és nem fordítva, ezért közösen törekednünk kell arra, hogy ez a helyzet a jövőben is így maradjon, és kedvezőbbé váljon.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Elnök úr! Először is gratulálni szeretnék az Európai Ombudsmannak a 2008-ban lezárt rekord számú vizsgálathoz. Biztos vagyok benne, hogy új alapokmánya az Ombudsman és a polgárok közötti kölcsönös bizalom megerősítése révén lehetővé teszi majd számára, hogy még hatékonyabb munkát végezzen és gyorsan reagáljon a polgárok panaszaira.

Az Ombudsmannak kiemelt célként kell kezelnie a hivatali visszasságok megelőzését. Sajnálattal mondom, hogy e téren igen csekély előrelépés történt. Mindazonáltal bízom benne, hogy az Alapjogi Charta és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével ez a szempont is erősödni fog.

A második kihívás az lesz, hogy folytassuk az európai intézmények átláthatóságának a növelését. A harmadik kihívást az elkövetkezendő években a tájékoztató kampányok bevezetése jelenti majd, amelyek célja az lesz, hogy a polgárok teljes mértékben tisztában legyenek saját jogaikkal.

Végezetül, az Ombudsmanok Európai Hálózata az egyes országok közötti együttműködés és tapasztalatcsere fontos fóruma. Bulgária aktívan részt vesz a hálózat munkájában. Amellett, hogy összegyűjtötte a szükséges tapasztalatokat, az intézmény befolyását is növelte az elmúlt években.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Elnök úr! Köszönetet szeretnék mondani az Ombudsmannak, Diamandouros úrnak, amiért kitartóan támogatta a Parlament arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a döntéshozatal során elősegítse és növelje az átláthatóságot, és – mint azt tudjuk, hölgyeim és uraim – ezt a munkát folytatni kell. Wallström biztos asszony említette a helyes hivatali magatartás kódexét, ezért feltenném számára és Diamandouros úr számára a kérdést, hogy vajon most, amikor az új Bizottság is megkezdte munkáját, nem jött-e el annak az ideje, hogy javaslatot tegyenek egy olyan jogalkotási javaslatot terjesszenek elő, amely valamennyi intézményre nézve kötelezően előírná a helyes kormányzás elveinek való megfelelést. Tudomásom szerint valamennyi tagállamban létezik ilyen jogszabály.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Elnök úr! A Petíciós Bizottság tagjaként fontosnak tartom, hogy a jelenleginél hatékonyabb módon tudjam képviselni a polgárok érdekeit. Azt szeretném, ha többen lennének tisztában azzal, hogy problémáikkal a Parlamenthez is fordulhatnak. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével ez még inkább igaz. Mindenesetre, Ombudsman úr, a jövőben még nagyobb sikereket kívánok Önnek.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Elnök úr! Hálás köszönet mondok Paliadeli asszonynak a jelentéséért. Az Európai Ombudsman szerepe valóban létfontosságú, különösen ma, amikor a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével egy még inkább polgárbarát Európát szeretnénk építeni. Ebben a folyamatban az Európai Ombudsman szerepe nélkülözhetetlen és meghatározó. Úgy vélem, hogy Diamandouros úr hatékony és következetes munkát végzett, és tevékenységével fokozta az átláthatóságot, az átláthatóság hiányával kapcsolatos problémákat pedig megfelelően kezelte. Mindemellett munkája révén az Európai Unióban és a tagállamokon belül egyaránt biztosította a jogorvoslat hatékony eszközeit.

Általában véve ez a megközelítés az európai intézmények részéről a polgárok irányában megvalósuló, szolgálatközpontú szellemiségről tanúskodik, és így a polgárok természetesen – a folyamat egészének és a

jövőben is szükséges erőfeszítéseinknek köszönhetően – nagyobb bizalommal viseltetnek valamennyiünk iránt itt, az Európai Unió intézményeiben.

Ennek megfelelően, és ezzel zárnám felszólalásomat, úgy gondolom, hogy Diamandouros úr sikeres munkát végzett, és a mai vita és az általa benyújtott jelentés kellően indokoltá teszi, hogy a következő hivatali időszakra kinevezzük új Európai Ombudsmant.

Nikiforos Diamandouros, Európai Ombudsman. – Elnök úr! Először is őszinte köszönetet szeretnék mondani a Parlament valamennyi képviselőjének, akik építő jellegű és igen pozitív hangon szóltak az Ombudsman munkájáról. Ezt nagyra értékelem. Köszönetet mondok azoknak is, akik konstruktív jellegű kritikai észrevételekkel illették az Ombudsman munkáját. Éppen ezért vagyok itt: hogy tanuljak a javaslataikból és a bírázataikból, és hogy ezek alapján javíthassam az ombudsmani tevékenységet annak érdekében, hogy a jövőben a polgároknak még jobb szolgáltatást tudjunk nyújtani.

Hadd foglaljam össze röviden azokat az aggodalmakat, amelyek meglátásom szerint az Önök véleménye szerint az átláthatóság hiányával hozhatók összefüggésbe, és újraválasztásom esetén mindenképpen megettőzött erővel próbálom majd elérni az átláthatóság és a helyes hivatali magatartás megvalósulását, amely, úgy érzem, elsődleges feladatom itt az Unióban.

A Lisszaboni Szerződés számos új lehetőséget nyújt, és határozott szándékom, hogy a szerződés által számomra kínált lehetőségeket a legteljesebb mértékben kihasználjam annak érdekében, hogy a Parlament Petíciós Bizottságával és e nagyra becsült intézménnyel együttműködve jobban szolgálhassam a polgárok érdekeit.

Ezek után röviden köszönetet szeretnék mondani Wallström asszonynak is a munkájáért, javaslataiért és kedves, támogató szavaiért, valamint megismételném, és megerősíteném, hogy mivel az összes uniós tisztviselő 66 százaléka a Bizottságnál dolgozik, elkerülhetetlen, hogy a panaszok többsége a Bizottsággal legyen kapcsolatos. Ez így is van.

Hadd szóljak most azokról a kérdésekről, amelyeket Boştinaru úr és Czarnecki úr említett a nemzeti ombudsmanokkal való együttműködéssel kapcsolatban, az EU határain kívül is. E tekintetben két észrevételem van. Nyilvánvaló, hogy fenntartom a kapcsolatot valamennyi tagjelölt ország ombudsmanjával, akik ilyen értelemben határon túlinak tekinthetők. Ezen túlmenően igen szorosan együttműködöm az Európa Tanács emberi jogi biztosával, akit intézménye kapcsolattartóként jelölt ki az Európa Tanács valamennyi ombudsmanja számára.

Úgy érzem, hogy ha ennél tovább mennék, akkor a nemzetközi kapcsolatok területére lépnék, ami viszont a Bizottság elsődleges hatásköre, ezért e tekintetben a megfelelő egyensúly megtalálására törekedtem. Teljes mértékben tisztában vagyok azzal, hogy valamennyi területen szorosabb együttműködésre van szükség, és ezt folyamatosan próbálom is elérni.

Az ügyek megoldásához szükséges idő tekintetében, amelyre Göncz asszony utalt, hadd mondjak csak annyit, hogy mostanra jelentős mértékben lecsökkentettük ezt az időtartamot, és átlagosan az ügyek több mint 50 – körülbelül 55 – százaléka kevesebb mint egy éven belül, vagy hozzávetőleg 12 hónap alatt lezárul. Ha figyelembe vesszük, hogy 23 nyelven végezzük a munkánkat, amihez rendkívüli mennyiségű fordításra van szükség, úgy vélem, ez nem túlzottan hosszú idő. Ez a szám átlagérték, hiszen az egyszerűbb ügyek általában 3-4 hónapon belül megoldódnak; ezt tisztázni szerettem volna.

Távollétében szeretném megköszönni és egyben üdvözölni Harkin asszony támogatását, amellyel a fokozottabb átláthatósággal kapcsolatos álláspontom iránt viseltetett még a nehezebb helyzetekben is, ha fogalmazhatok így.

Vlasák úrnak az Ombudsmanra vonatkozó észrevételeire válaszul el szeretném mondani, hogy megiszívlelem ezeket az észrevételeket. Hadd hívjam azonban fel a figyelmet arra, hogy az Ombudsman tevékenységét nem lehet kizárólag az általa kezelt panaszok vagy vizsgálatok száma alapján megítélni. A panaszokon túl évente több mint 11 000 tájékoztatásra irányuló kéréssel foglalkozunk. Sokfelé utazom a tagállamokban. Megbízatásom idején több mint 350 látogatást tettem az Unión belül, valamint sok választókerületben is megfordultam, és számos helyen szólaltam fel.

Az Ombudsmannak a polgárok szolgálatában végzett munkájára fordított források jóval túlmutatnak az elbírált panaszokon, és szeretném, ha a tisztelt Parlament ezt figyelembe venné. Biztos vagyok abban, hogy a legtöbbben tisztában vannak ezzel, de mindenképpen tisztázni szerettem volna.

Befejezésképpen, mivel jelenlegi mandátuma idején ma utoljára szólok e Parlamenthez, engedjék meg, hogy innen mondjak őszi köszönetet valamennyi tolmácsnak az elmúlt öt évben végzett segítő munkájukért.

Chrysoula Paliadeli, előadó. – (EL) Elnök úr! Köszönöm az ülésen részt vevő képviselőknek az építő jellegű észrevételeket és a jelentéssel kapcsolatos kedves szavakat.

A Petíciós Bizottságot és személyesen engem ért az a megtiszteltetés, hogy elkészíthettem az Európai Unió egyik legfontosabb intézményének, az Európai Ombudsmannak a tevékenységét bemutató éves jelentésről szóló jelentést. Arra a következtetésre jutottunk, hogy Nikiforos Diamandouros úr 2008. évi tevékenysége következetes, komoly és hatékony módon szolgálta az intézményt, és eleget tett az ebből fakadó kötelezettségeknek.

A befolyásos intézményekkel és a bürokratikus hozzáállással szemben tanúsított pártatlan és objektív megközelítésével az Európai Ombudsman megszilárdította pozícióját, nem csupán azért, mert segítséget nyújtott az európai polgárok számára a hivatali hanyagsággal és eredménytelenséggel kapcsolatos kérdésekben, hanem – és főként – azért, mert megerősítette bizalmukat az Európai Unió és intézményei iránt.

Úgy véljük, hogy 2008-ban az Ombudsman a jogállamiság szabályait tiszteletben tartva és rendkívüli társadalmi érzékenységgel támogatta az intézmény működését, amellyel az elkövetkezendő évekre nézve magasra tette a mércét. Bízunk benne, hogy az intézményi kötelezettségeknek és jogoknak az Európai Ombudsman részéről történő megfelelő alkalmazása a következő években még hatékonyabban elősegíti majd a helyes hivatali gyakorlatot az Európai Unió intézményeiben, és az intézmények részéről erősíteni fogja a polgárközpontú hozzáállást. Úgy érezzük, hogy mindez nem csupán az Európai Ombudsman, és közvetetten a tagállami Ombudsmanok intézményét igazolja majd, hanem az őt megválasztó és ellenőrző Európai Parlament fontosabb szerepét is.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Petru Constantin Luhan (PPE), írásban. – (RO) Az Európai Ombudsman által a 2008. évre vonatkozóan benyújtott jelentés rendkívül kiegyensúlyozott és átfogó. Megragadnám az alkalmat, hogy gratuláljak Nikiforos Diamandouros úrnak és csapatának az általuk végzett munkához.

Mindenekelőtt az Ombudsmanhoz 2008-ban érkezett panaszok számának növekedését állapíthatjuk meg – 3406 panasz a 2007. évi 3211 panasszal szemben. Ez az eredmény pozitívan úgy értelmezhető, hogy az európai polgárok élnek az információkhoz való hozzáférést biztosító demokratikus jogukkal, de negatív értelmezés is lehetséges, ha a panaszok tárgyát vizsgáljuk.

A 2008-ban indított vizsgálatokban szereplő állítólagos hivatali visszasságok a legtöbb esetben az átláthatóság hiányát jelentették, ideértve az információnyújtás megtagadását és a hatalommal való visszaélést is. Aggasztónak találom, hogy a vizsgálatok 36 százalékának alapja az európai intézmények átláthatóságának hiánya volt, mivel az európai hivatali gyakorlat kulcselem a polgárok bizalmának építésében az európai projekt keretén belül. Meggyőződésem továbbá, hogy mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az igazgatás terén növeljük intézményeink átláthatóságát.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az EU egy dzsungel – nem csupán a támogatások, de a hatáskörök, a döntéshozatali folyamatok, és még az internetes jelenlét tekintetében is. Egyszóval, az átlagpolgár számára az EU továbbra is egy homályba burkolózó talány. Ez a terület éppen az, amelyet a Lisszaboni Szerződés szabályozhatott volna. Biztosíthatta volna a fokozottabb átláthatóságot, biztosíthatta volna egy olyan Európa létrejöttét, amely a kulturális népek és a történelmi nemzetállamok egyenlő partnerségére épül, amely belső szerkezetét tekintve sokszínű, szövetségi jellegű és szubszidiáris, a külvilág felé azonban egységes és erős, hogy képviselni tudja az európai érdekeket. Úgy tűnik azonban, hogy az átláthatóság kevésbé érdekes téma – a tanácsi határozatok meghozatala és a Bizottság elnökeinek kinevezése zárt ajtók mögött történik. A közös internetes jelenlét megköveteli az EU munkanyelveinek – a németnek, az angolnak és a franciának – következetes használatát, amelyekkel az EU-polgárok nagy része megszólítható. A Tanács jelenlegi elnöksége helyesen tenné, ha erre figyelmet fordítana. Az uniós Ombudsman intézményének létrehozása és munkája helyes irányba tett lépés, de határozottabb erőfeszítésekre van szükség, ha szűkíteni szeretnénk az EU és a polgárok közötti szakadékot. A legfontosabb lépés az lenne, ha az előremutató kérdésekben népszavazást írnánk ki, amelyeknek eredményét tiszteletben is tartanánk. A Beneš-dekrétumok semmilyen körülmények között nem legitimizálhatják az igazságtalanságot. A másodrendű polgárok számára még az Ombudsman sem tud valódi segítséget nyújtani.

Krisztina Morvai (NI), írásban. – (HU) Az Európai Ombudsman jelentése nem tükrözi azokat a tapasztalatokat, amelyeket emberi jogvédőként szereztem Magyarországon. Nem szól arról, hogy 2006 őszén a kormány által irányított rendőrség több száz békés járókelőt és tüntetőt, emlékezőt sebesített meg, zárt börtönbe és vont koncepciós büntetőeljárás alá. Az EU hallgatott. Hallgat arról is, hogy a változásért tüntetőket a rendőrség azóta is rendszeresen - jogellenesen - igazoltatja, róluk videofelvételeket készít, jogtalanul zaklatja, gyakran önkényesen előállítja őket.

Az EU felháborító passzivitásának is „köszönhető”, hogy hónapok óta 16 ellenzéki aktivista van előzetes letartóztatásban „terrorcselekmény” gyanújával. „Főbűnük”, hogy mozgalmat indítottak a kormány korrupciós ügyeinek leleplezésére. A náluk végzett házkutatások és lefoglalások módszere s a fogvatartotti jogok folyamatos és durva megsértése az európai emberi jogi normák teljes félretételével történt.

Egyebek mellett hatósági tanú vagy egyéb garancia nélkül, nagyszámú álarcos kommandós részvételével végeztek szabálytalan, megfélemlítő házkutatásokat. Számítógépeket foglaltak le az irányadó jogszabály mellőzésével, az adatállomány adott állapotának szakszerű rögzítése nélkül, a bizonyítékok meghamisítását, a politikai ellenfelekkel való újabb leszámolást a hatóság számára lehetővé téve. Az EU-tól határozott fellépést várunk!

Siiri Oviir (ALDE), írásban. – (ET) Az Alapjogi Charta 41. cikke kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”. Az Európai Ombudsman 2008. évi teljesítményéről szóló jelentése ismeretében sajnálatos módon továbbra is azt kell megállapítanunk, hogy az EU intézményei részéről tapasztalható hivatali visszasságoknak a panaszokban hivatkozott legfőbb típusa az átláthatóság hiánya (az összes vizsgálat 36 százaléka).

Számomra valóban aggasztó, hogy jóllehet az Európai Parlament 2001-ben saját állásfoglalása révén jóváhagyta az Ombudsman helyes hivatali magatartásról szóló kódexét, az Unió többi intézménye nem teljesítette maradéktalanul a Parlament által megfogalmazott kéréseket.

Teljes mértékben támogatom az előadó azon javaslatait, hogy a hivatali visszasság fogalmát éppen ezért átfogóbban értelmezzük annak érdekében, hogy a jogellenes ügykezelési eseteken és a jogilag kötelező erejű normák és elvek megsértésén túl azokra az esetekre is kiterjedjen, amelyekben az igazgatási intézmények hanyagul jártak el, nem biztosították az átláthatóságot, vagy a helyes hivatali magatartás egyéb elveit sértették meg. Ezenfelül személyesen is kérem az EU intézményeit és a következő Ombudsmant, hogy egy hatékonyan működő kódex összeállítása révén fokozza az EU értékelési folyamatainak és igazgatási struktúráinak átláthatóságát annak érdekében, hogy csökkenjen az EU-n belüli hivatali visszasságok száma.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), írásban. – (PL) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is köszönetet mondok az előadónak, Paliadeli asszonynak az igen átfogó és egyértelmű jelentésért, valamint az Ombudsmannak és hivatalának abbéli fáradhatatlan erőfeszítéseikért, hogy kiküszöböljék a helytelen hivatali gyakorlatot, és növeljék az Európai Unió ügykezelésének színvonalát. Az Európai Ombudsman fontos szerepet tölt be, és azzal az elvvel összhangban cselekszik, amely azt célozza, hogy a döntéseket „a lehető legnyitottabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb” hozzák meg. Örömmel olvastam a jelentést, amely arról tanúskodik, hogy az Ombudsman a panaszok kezelése és az európai intézményekkel fenntartott építő jellegű kapcsolatok során továbbra is aktív és kiegyensúlyozott módon élt hatáskörével. Aggodalommal veszem azonban tudomásul, hogy a panaszok száma a 2007. évhez képest emelkedett. A növekedés mértéke szerencsére csupán 6 százalékos volt, mégis figyelmeztetésül kell szolgálnia intézményeink számára. Az igazgatásnak le kell vonnia a megfelelő tanulságot, és a jövőben a jelentésben megfogalmazott ajánlások alkalmazásával el kell kerülnie a hibákat és a helytelen intézkedéseket. Támogatom az előadót, aki arra kéri az Európai Unió intézményeit és hatóságait, hogy hozzák összhangba gyakorlatukat a helyes hivatali magatartás kódexének előírásaival. Nyolc év telt el azóta, hogy az Európai Parlament elfogadta a kódexet jóváhagyó állásfoglalást. Ez nagyon hosszú idő. A kódex rendelkezéseinek elfogadása lehetővé teszi majd számunkra, hogy szélesebb körű együttműködést és összhangot valósítsunk meg, és ezáltal a lehető leghatékonyabban reagálhassunk polgáraink igényeire.

6. Átmeneti költségvetési eljárási iránymutatások a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésére tekintettel (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Lamassoure úr által a Költségvetési Bizottság részéről a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésére tekintettel bevezetendő átmeneti költségvetési eljárási iránymutatásokról kidolgozott jelentés (A7-0045/2009) [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, előadó. – (FR) Elnök úr! Először is szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak Barroso elnök úrnak és Šemeta biztos úrnak azért a döntésükért, miszerint a következő hat hónapos időszakra halasztják a Bizottság jövőbeni költségvetési politikáról és a pénzügyi terv naprakésszé tételéről szóló javaslatainak közzétételét.

Az Európai Tanács és a Parlament kétségkívül egyetértett abban, hogy erre a naprakésszé tételre 2008–2009-ben fog sor kerülni, de ennek már négy éve, egy egész örökkévalóságnak tűnik. Időközben sok minden történt: a Lisszaboni Szerződés, az első ír népszavazás, a pénzügyi válság, az új szerződés hatálybalépésének késedelmé és így tovább.

Ennélfogva bölcsőbb választás, ha az új Bizottság néhány hónap elteltével egyszerre terjesztheti elő politikai programját és e program pénzügyi vetületeit.

Másfelől, mivel a Lisszaboni Szerződés december 1-jén hatályba lép, késedelem nélkül el kell fogadnunk az egyik szerződésről a másikra való áttéréshez szükséges átmeneti költségvetési intézkedéseket.

A svéd elnökség azt javasolta, hogy a november 18-i egyeztetőbizottság biztosítson alkalmat a három intézmény számára ahhoz, hogy politikai megállapodást köthessenek e kérdésben. A következő lépés tehát az, hogy a Parlament adjon tárgyalási felhatalmazást az egyeztetőbizottsági küldöttségeknek.

Négy pontról kell a lehető leghamarabb megállapodni; valószínűleg ezek egyike sem jelent majd komoly politikai problémát.

Az első az átcsoportosítási eljárás: a kötelező és nem kötelező költségek közötti különbségtétel megszüntetéséhez egyetlen eljárást kell elfogadni, amely egyenlő jogokat biztosít a két költségvetési hatóság részére, anélkül, hogy ezáltal csorbulna az Európai Bizottság által a költségvetés irányítása során tanúsítandó rugalmasság.

A második a pótköltségvetések kérdése: mindjárt 2010 elején egy első pótköltségvetésre lesz szükség ahhoz, hogy az összes érintett intézménynek biztosítani lehessen a Lisszaboni Szerződésben foglalt új hatáskörök gyakorlásához szükséges pénzügyi forrásokat. Ezért egyszerűsített eljárásra lesz szükség, a szerződés által a fő költségvetés esetében lehetővé tett új eljárás szellemében.

A harmadik pont a három intézmény közötti előkészítő ülések menetrendjének kérdése, amelyet gyakorlati menetrendként szoktunk emlegetni: ezen a téren semmit nem kell másképp csinálnunk, mint ahogy eddig tettük.

A negyedik, egyben utolsó kérdés az ideiglenes tizenkettedek rendszerének alkalmazásához szükséges eljárás abban a valószínűtlen, ám lehetséges esetben, ha nem sikerülne megállapodnunk a 2010. évi költségvetésről: e tekintetben úgy érezzük, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezései kellőképpen pontosak ahhoz, hogy ne legyen szükség kiegészítésre.

Az Önök Költségvetési Bizottsága igen nagy többséggel fogadta el ezeket a javaslatokat. Felkérem a Házat, hogy ugyanígy járjon el, hogy a kitűzött határidőig lezárhassuk a tárgyalásokat a Tanáccsal és a Bizottsággal.

Algirdas Šemeta, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani Lamassoure úrnak a jelentéséért.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése módosítani fogja a költségvetési ágazat szabályait, mégpedig oly módon, hogy az Európai Parlament és a Tanács egyenlő feltételek mellett, együttesen dönt minden kiadásról. Emiatt új jogi keretre lesz szükség, amelynek alapos intézményközi megfontolás tárgyát kell képeznie.

Mivel közös felelősségünk annak biztosítása, hogy a költségvetési folyamatok és műveletek folyamatosan és zökkenőmentesen működjenek, osztom az előadó azon álláspontját, hogy sürgősen meg kell egyeznünk az átmeneti iránymutatásokról. Ezek az átmeneti szabályok meglehetősen technikai természetűek, és csak az új jogi keret hatálybalépéséig maradnak érvényben.

Az előadó jelentésében helyesen határozta meg a tárgyalandó kérdéseket. Új szabályokra lesz szükségünk az átcsoportosítások működtetéséhez, illetve a költségvetés-módosítások elfogadásához. Szükségünk van egy olyan menetrendre, amely lehetővé teszi az összes érintett megfelelő bevonását. Világos együttműködési elvekről is meg kell állapodnunk, és szükség esetén kelleni fog néhány szabály az ideiglenes tizenkettedeket illetően is.

Meg tudom erősíteni, hogy kész vagyok megtenni a szükséges javaslatokat a kiegyensúlyozott megállapodás elérése érdekében. Javaslom, hogy a ma délutáni háromoldalú párbeszédén kezdjük el ezeket a kérdéseknek a megvitatását. Remélem, hogy a három intézménynek sikerül a novemberi egyeztetés során megállapodást elérnie.

Salvador Garriga Polledo, a PPE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Lisszabon számos változást fog hozni, de ezek közül kevés lesz olyan drámai, mint a költségvetési eljárást érintők.

Minden általános költségvetési előadó tudja, hogyan működik a jelenlegi kétfordulós tárgyalási stratégia: világos, hogy ennek a folyamatnak az egy fordulóban történő kezeléséhez további erőfeszítésekre lesz szükség a különböző intézmények közötti együttműködés és konszenzus terén.

Ez az új helyzet már most is hatással lesz a költségvetési eljárásról folytatott jelenlegi tárgyalásra és az arról a jövő héten folytatandó egyeztetésre, mivel tudjuk, hogy ez lesz az utolsó alkalom, amikor a dolgok a jelenlegi módon történnek. Szeretnék gratulálni a Költségvetési Bizottságnak ahhoz, hogy ilyen gyorsan és rugalmasan terjesztette eléink ezeket az átmeneti szabályokat.

A következő néhány hónap kulcsfontosságú lesz a költségvetési politika szempontjából: sürgős átcsoportosításokat kell végezni; sürgős költségvetés-módosítások fognak beérkezni az elkövetkezendő néhány hónapban, amelyekre teljes körű választ kell majd adni az új eljárás alkalmazásával; és többek között szükség lesz egy, a költségvetési egyenleget érintő költségvetés-módosítás megvitatására is egy olyan új eljárás alkalmazásával, amely nagy felelősséget követel minden egyes intézménytől.

Ezeket az átmeneti szabályokat illetően az én képviselőcsoportomnak az az álláspontja, hogy mindannyiunknak még nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk, azonban a Tanács jövőbeni elnöke különösen fontos szerepet játszik majd, elsősorban a jelenlegi „gentlemen's agreement”, azaz kölcsönös bizalmon alapuló megállapodás fenntartása terén. Lehetséges, hogy a Tanácsot elfogja majd a kísértés, hogy saját magának kedvezzen a különösen sürgős költségvetési kérdésekben, így például az Európai Külügyi Szolgálat tekintetében, de a három intézmény nyilvánvalóan egyenlő jogokat élvez majd, és a Parlamentnek éreznie kell, mekkora felelősséget jelent mindez.

Göran Färm, az S&D képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök úr! A Lisszaboni Szerződés miatt sok minden meg fog változni, és ez nem lesz másképp a költségvetés terén sem. Amint már sokan rámutattak, a legfontosabb változás az lesz, hogy megszűnik a kötelező és nem kötelező kiadások közötti különbségtétel. Így az Európai Parlament együttdöntési hatáskörrel rendelkezik majd az egész költségvetés tekintetében, és új, egyszerűsített költségvetési eljárást fogunk alkalmazni. A szerződés immár készen van és jóváhagyták, de ez nem jelenti azt, hogy azonnal áttérhetnénk az új eljárásra.

Egyrészt mindannyian egyetértünk abban, hogy az ez évi költségvetést még a régi szabályok szerint hajtjuk végre, mivel ha ezt a költségvetés olvasatának kellős közepén megváltoztatnánk, az káoszt szülne. Másrészt mielőtt teljes körűen alkalmazhatnánk az új szerződést, új intézményközi megállapodásra van szükség. Naprakésszé kell tenni a költségvetési rendeletet, és az új jogszabályok új, újratárgyalt hosszú távú költségvetés, az úgynevezett többéves pénzügyi keret kidolgozását írják elő.

Mindez időbe telik. Ezért ahhoz, hogy 2010-ben megkezdhessük a költségvetéssel kapcsolatos munkát, szükség lesz néhány átmeneti rendelkezésre. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a Költségvetési Bizottság elnökének, Lamassoure úrnak, aki igen gyorsan kezdeményezte és rekordidő alatt elkészítette ezt a jelentést, miközben nagyon szorosan együttműködött a bizottságon belül a különböző csoportokkal. Köszönöm.

A jelentés tartalmaz néhány véleményt is az új, tartós megoldások természetéről. Mi, a szociáldemokraták is kifejtettük véleményünket néhány kérdésben. A legfontosabb ezek közül annak biztosítása, hogy már az átmeneti időszak során is alkalmazzák a Parlament új hatásköreit és hogy az előterjesztendő javaslatok a jövőben egy új intézményközi megállapodáshoz vezessenek, valamint az, hogy a felülvizsgált költségvetési rendeletet egy csomagnak kell tekinteni, hogy egy átfedésektől és értelmezési problémáktól mentes, működőképes egészet kapjunk eredményül.

Remélem, hogy a mai háromoldalú párbeszéd során sikerül majd megállapodnunk ennek az első elemeiről is. Összefoglalásul csak annyit szeretnék mondani, hogy a változás, amely mindezek miatt a költségvetési eljárásban be fog következni, kitűnő példája a bürokratikus eljárások egyszerűsítésének és csökkentésének, amire az Uniónak olyan égető szüksége van.

Anne E. Jensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Legelőször én is szeretném elmondani, mennyire örülök annak, hogy végre hatályba léphetett a Lisszaboni Szerződés, amely természetesen nagyobb hatáskört biztosít a Parlamentnek a költségvetés terén, és megváltoztatja az EU éves költségvetése elfogadásának módját. Átmeneti időszakban vagyunk, amelyben a 2010. évi költségvetést most még a régi szerződés szerint fogadjuk el, a költségvetés végrehajtását azonban már az új szerződés értelmében fogják ellenőrizni és nyomon követni. Mindazonáltal ezt a gyakorlatban meg fogjuk tudni valósítani, már el is kezdtük ezt Lamassoure úr jelentésével, akinek szeretném megköszönni, hogy ilyen gyorsan magához ragadta a kezdeményezést. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európaért Képviselőcsoport (ALDE) teljes szívéből támogatja a jelentést, amelyből kiderül, hogyan kell eljárni a költségvetés-módosítások, az átcsoportosítások és a többi említett kérdés tekintetében.

A Szabadság és Demokrácia Európája képviselőcsoport (EFD) több módosítást is előterjesztett, amelyben javaslatot tett a költségvetés-módosítások és az átcsoportosítások eltörlésére. Biztosíthatom önöket, hogy az ALDE képviselőcsoport ellene fog szavazni az EFD képviselőcsoport minden egyes javaslatának. Egyetértünk Lamassoure úrral abban, hogy csökkenteni kell a költségvetés-módosítások számát. Mindamelllett év közben történnek váratlan dolgok, ezért szükség van egy ilyen eszközre. Ezenkívül a nemzeti parlamentek is élnek hasonló eszközzel. Lehetséges év közben változtatni. Már csak azért is szükség lesz néhány költségvetés-módosításra, mert egyre nő a Globalizációs Alkalmazkodási Alapból a nagyszámú elbocsátások miatt igényelt támogatásokra irányuló kérelmek száma. Nem kell megfosztani magunkat az előirányzatok közötti átcsoportosítás lehetőségétől sem. Igen konkrét szabályok határozzák meg, mekkora összeget csoportosíthat át a Bizottság és azt hogyan teheti meg – szó sincs arról, hogy a Bizottság kénye-kedve szerint járhatna el. Először is meg kell kérdeznie a dologról a Parlamentet és a Tanácsot.

A jelentés rámutat arra is, hogy a költségvetési rendeletet és az intézményközi megállapodást is módosítani kell, és nagyon várom, hogy ezzel kapcsolatban hamarosan javaslatot kapjunk a Bizottságtól.

Helga Trüpel, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr! Biztos úr! A Zöldek / Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja részéről ki szeretném jelenteni, hogy kifejezetten támogatjuk a Költségvetési Bizottság elnöke, Alain Lamassoure úr megbízását. Biztosak vagyunk benne, hogy nagyon jól és magabiztosan fogja vezetni a tárgyalásokat a jelenlegi átmeneti időszakban. Tudjuk, hogy a Nizzai Szerződés alkalmazásáról a Lisszaboni Szerződés alkalmazására való áttérés során – amit mindannyian várunk, és amire szükségünk is van ahhoz, hogy Európát demokratikusabbá és átláthatóbbá tegyünk – világos szabályok kellenek.

A Költségvetési Bizottság a Tanáccsal és másokkal együtt felelős az európai költségvetés kidolgozásáért, és világosan szeretnénk a Tanács értésére adni, hogy védeni fogjuk és meg fogjuk erősíteni parlamenti jogainkat. Nem fogjuk megengedni (és ez vonatkozik a Lamassoure úr vezetésével folytatott tárgyalásokra is), hogy ezek a jogok bármi módon csorbuljanak, mivel teljesen biztosak vagyunk abban, hogy nem szabad, hogy a hatáskörök a Tanács irányába tolódjanak el.

Szeretném emlékeztetni Önt arra, hogy az elkövetkezendő néhány év új költségvetései tekintetében feltétlenül szükséges, hogy az európai költségvetést a tagállamok és az Európai Parlament együttesen, valódi európai szellemben alkossák meg. Csak így tudjuk az Európai Uniót megfelelően felkészíteni a jövőre. A költségvetési rendeletek, illetve különösen a pénznek a tagállamok közötti és azokon belüli gyakorlati elosztása kapcsán szeretném emlékeztetni Önt arra is, hogy mindennek természetesen oly módon kell végbemennie, ami kizárja a visszaélések lehetőségét. Nem kerülhet sor botrányokra és csalásra; a költségvetési rendeleteket azonban egyszerűbbé és átláthatóbbá kell tenni, hogy európai programjaink helyi szinten ne váljanak nyűggé, hanem valóban elérjék az embereket. Így kell kialakítanunk európai költségvetési politikánkat az elkövetkező években.

Marta Andreasen, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, tisztelt képviselőtársam! Guy-Quint asszony 2008. áprilisi jelentését követően a költségvetési kérdésekről szóló új jogi keretnek már elfogadásra készen kellene állnia. Minden intézmény egyetértett abban, hogy ennek így kell lennie a jogi vákuum elkerülése érdekében. Ezért nem is volna szükség átmeneti költségvetési iránymutatásokra.

Tisztelt képviselőtársam, Lamassoure úr jelentése a költségvetés-módosítások és az átcsoportosítások jóváhagyására összpontosít: mindkettő olyan kockázatos és nem megfelelő gyakorlat, amely a költségvetési

és tervezési folyamatot illetően a professzionalizmus hiányáról árulkodik, és az átmeneti időszakokban feltehetőleg még kockázatosabbá válik.

A költségvetés-módosítások száma jelenleg igen magas, még a költségvetési rendelet 37. cikkének sem felel meg.

Az átcsoportosítások száma úgyszintén nagyon magas, és nem ez lenne a helyzet, ha a költségvetés tervezésekor jobban odafigyelnénk a különböző ágazatok igényeire a különböző országokban.

A Költségvetési Bizottság tagjaként döbbenet látni, hogy – rajtam kívül – a bizottság szinte minden tagja jóváhagyja az összes ilyen átcsoportosítási kérelmet.

Ennélfogva az átmeneti időszakban nem szabadna jóváhagyni egyetlen költségvetés-módosítást vagy átcsoportosítást sem, ehelyett minden erőfeszítésünket a jogi keret elfogadására kellene összpontosítanunk, hogy ne sérüljenek még tovább az adófizetők érdekei.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Elnök úr! A holland Szabadság Párt (PVV) első ízben képviselteti magát az Európai Parlamentben, és valósággal sokkolja a Ház tagjainak pénzsóvár viselkedése. Ebben a tekintetben a Parlament inkább egy antiparlamenthez hasonlít. A célkitűzés a jelek szerint nem más, mint hogy a lehető legtöbb pénzt húzzák ki a keményen dolgozó európai, elsősorban pedig a hollandiai polgárok zsebéből.

Milliárdokat költenek a baloldal kedvenc témáira, így az éghajlatváltozásra és a fejlesztési segélyekre, míg Hollandiában az emberek nem kapnak kezelést a gondozást biztosító intézményekben, az állami öregségi nyugdíjra (AOW) jogosító korhatárt 67 évre emelték, és a rendőrségnek megszorításokat kell életbe léptetnie. Elnök úr! Ennek a Parlamentnek a polgárok érdekeit kellene szolgálnia, ehelyett azonban csak a saját (illetve elitista cimborái) politikailag korrekt, extravagáns programjait valósítja meg.

Az írek sajnos jóváhagyták ezt a gyűlöletes Lisszaboni Szerződést, de legalább volt választási lehetőségük. A PVV úgy gondolja, szégyen, hogy ezt a rémes szerződést lenyomták a holland nép torkán. Sajnos azonban ez a helyzet, és kénytelenek leszünk megtanulni együtt élni vele.

A PVV konstruktív módon működik együtt ezzel a Házal. Ezt a jelentést azonban nem tudjuk elfogadni. Hollandia a legnagyobb állampolgáronkénti nettó befizető, és szeretnénk, ha ez nagyon hamar megváltozna. Az a kérés az előadóhoz, hogy foglalja bele a jelentésbe azt a kijelentést, amely szerint az Európai Parlament felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban vessen véget annak az állandósult helyzetnek, hogy Hollandia a legnagyobb állampolgáronkénti nettó befizető.

Ha ezt a jelentés tartalmazza, négy újabb lámpa vált zöldre ebben a Házban a mai szavazás során. Úgy vélem, ez az előadó számára arany középutat jelent. Szeretném még hozzátenni, hogy támogatni fogjuk a Szabadság és Demokrácia Európpája képviselőcsoport által előterjesztett összes módosítást.

László Surján (PPE). – (HU) Tisztelt képviselőtársaim! Az első világháború után Magyarországon, Budapesten ideiglenes barakkokat építettek abból a célból, hogy a hazatérő hadifoglyok kórházi ellátása biztosítva legyen. Ezek az ideiglenes barakkok a mai napig is működnek.

Ideiglenes eljárási szabályokat akarunk hozni a költségvetés folyamatának a biztosítása érdekében és azt gondolom, hogy Lamassoure jelentéstevő és bizottsági elnök úr olyan elvekre hivatkozott és olyan elveket akar megvalósítani, amelyek legalább annyira tartósak lesznek, mint az említett 90 éve működő ideiglenes barakkok. Nagyon fontos az, hogy nagy árat fizettünk a Lisszaboni Szerződésért. Elveket adtunk föl és egy egész ország, Csehország polgárai kevésbé fognak részesedni az emberi jogokból, mint az európaiak többsége. Alapvető kötelességünk az, hogy simán, zökkenőmentesen és hatékonyan léptessük ezt az oly igen drágán megfizetett szerződést életbe. Én úgy látom, hogy a javaslatok, amelyek megvalósítására most fölhatalmazást kér a jelentéstevő, ezt a célt messzemenőleg szolgálják és ezért frakcióm változtatás nélkül szeretné, hogyha a parlamenti többség ezt, jelentős többség ezt elfogadná.

Végül, ha már az ideiglenességről szóltam, megjelent pár évtizede egy hirdetés, hogy a hazánkban ideiglenesen szolgáló szovjet katonatisztek öröklakásai elkészültek. Ez azt jelenti, hogy bármilyen tartósnak gondolunk valamit, egy idő után idejét múlta. Én azt remélem, hogy amikor ezek a mostani szabályok idejétmúltak lesznek, akkor még jobbak lépnek helyébe. Ebben a reményben kérek mindenkit, hogy támogassa ezt a javaslatot.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Elnök úr! Amint már elhangzott, a Lisszaboni Szerződés végre hamarosan hatályba lép, és ennek a hatálybalépésnek egyes hatásai az aláírása után rögtön érezhetők lesznek:

a Költségvetési Bizottság munkájának egy részére például januártól már az új szabályok lesznek irányadók. Ezért a három intézményben már dolgozunk olyan ideiglenes szabályok megállapításán, amelyek addig is szabályozzák a munkánkat, amíg a szerződésben említett új rendeleteket megvitatják és elfogadják.

Teljes mértékben támogatjuk Lamassoure úr jelentését. Nem gondoljuk, hogy bármit is hozzá kellene tenni annak következtetéseihez. Már csak azt remélem, hogy a három intézmény közötti kezdődő párbeszéd során konszenzus fog uralkodni, és senki nem próbálja meg a saját oldalára billenteni a mérleget.

Engedelmükkel szeretnék tenni néhány észrevételt, mert az a benyomásom, hogy időnként eluralkodik az optimizmus a Költségvetési Bizottság egy részén, és ez az optimizmus vezetett annak a preambulumbekzdésnek az elfogadásához, amely kijelenti, hogy a Lisszaboni Szerződés jelentős mértékben leegyszerűsíti a költségvetési eljárást.

Nemrég érkeztem ebbe a Parlamentbe és nyilvánvalóan nem rendelkezem tapasztalatokkal az európai költségvetést illetően, de őszintén szólva az alapján, amit az új költségvetési rendelkezésekről olvastam, nem hajlok arra, hogy osztozzam ebben az optimizmusban. Az eljárás összetett és – a Parlament és a Tanács közötti egyetértés, illetve valószínűbb esetben egyet nem értés mértékének függvényében – bonyolult is lesz. Ezt azonban mindaddig nem tudhatjuk biztosan, amíg néhány költségvetési eljárást le nem folytattunk az új szabályok szerint.

Ami már most is tudható, az a Tanács hozzáállása, és az az igazság, hogy ezzel kapcsolatban nem vagyok túl derűlátó, mivel úgy látom, hogy a Tanács igyekszik a lehető legtöbb hatáskört begyűjteni magának, hogy megbéníthasson minden olyan döntést, amely nem az ortodox irányt követi: azaz fenn akarja tartani magának a jogot minden olyan döntés blokkolására, amely akár csak egyetlen euróval is több pénz költséget célozná a tervezettnél, bármi történjék is. Ha ez így van, ha a Tanács magának akarja az egész irányítást, úgy gondolom, hogy ezzel nagy hibát követ el, mert a Tanácsnak erős Parlamentre van szüksége, amellyel együtt tud működni.

Timo Soini (EFD). – (FI) Elnök úr! Támogatom a képviselőtársam, Andreasen asszony kitűnő érvelését. Ebben a jelentésben üdvözlük a Lisszaboni Szerződés meglétét. Ehhez joguk van, de részemről megismétlem, hogy szomorúan látom szuverenitásunk összevadását. Önök nyertek, de mi is itt leszünk, és mi leszünk az Önök élő lelkiismerete, mert a Lisszaboni Szerződést nem megfelelő módon vitték át. A szuverenitás kérdése sohasem fogja elveszíteni aktualitását. A jelentés megemlíti, hogy több jogszabály-módosításra lesz szükség ahhoz, hogy ez a „pénzügyi alkotmány” (így fogalmaz a jelentés) hatályba léphessen. Tehát beismerik. Ez egy alkotmány – pénzügyi, politikai és jogi értelemben egyaránt. Igazunk volt, és nem marad más hátra, mint hogy folytassuk a szuverenitásért folytatott küzdelmünket.

(Taps)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Elnök úr, semmi kétség nincs afelől, hogy a Lisszaboni Szerződés széles körű változtatásokat eredményez a költségvetés és az annak elfogadására irányuló eljárás terén. Hadd említsem meg csupán a kötelező és nem kötelező kiadások közötti különbségtétel megszűnését, amely várhatóan megerősíti a Parlament pozícióját, és a többéves pénzügyi keret kötelező jogi érvényű jogalkotási aktusként történő elismerését. Ugyanilyen fontos a költségvetési eljárás egyszerűsítése.

E változásokra gondolva azonban nem szabad elfeledkeznünk azok hatékony végrehajtásáról sem, hogy ezáltal a lehető leghamarabb biztosíthassuk az új elvekre való átmenetet. Ez különösen fontos az EU költségvetéseinek kedvezményezettjei szempontjából.

Előttünk áll tehát a feladat, hogy meghatározzuk, mely területeken van a legnagyobb szükség ideiglenes iránymutatásokra. Ezért szeretném támogatásomról biztosítani ezt a jelentést, valamint az olyan eszközök elfogadására irányuló minden erőfeszítést, amelyek segítenek összehangolni a költségvetési eljárásokat az új szerződéssel.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Úgy személyesen, mint a többéves pénzügyi tervezésről szóló jelentés előadójaként melegen üdvözlöm a bizottságunk előadója, Lamassoure úr által benyújtott jelentést, mivel az – többek között a jogbiztonság tekintetében is – felépíti azokat a hidakat, amelyekre addig szükségünk van, amíg megegyezésre jutunk az intézményközi megállapodás megfelelő kiigazításáról és a szerződés értelmében tisztázandó további technikai eljárásokról. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a döntés azt jelenti, hogy (ami minket illet) az egész csomagot változatlan formában hagyjuk meg a jövőbeni tárgyalások céljára, az intézményközi megállapodás kiigazításától kezdve például addig a kérdésig, hogy tisztán költségvetési szempontból hogyan fogunk együttműködni a jövőbeni Külügyi Szolgálattal.

A meglévő megállapodás fényében ezenkívül úgy vélem, helyes gondolat, hogy a meglévő intézményközi megállapodás működésének releváns értékelését – úgyszólván technikai és költségvetési politikai szempontból is – megfelelő módon integrálni kell ebbe a Lisszaboni Szerződés végrehajtását célzó, átfogó csomagba. Ez ráadásul nem csak a technikai részletek és eljárások kérdésére vonatkozik, hanem a költségvetésen belüli szükséges rugalmasság és késedelmek vizsgálatára is, ha összintén végre akarjuk hajtani a Lisszaboni Szerződést a költségvetési politikában.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Elnök úr! Legelőször is szeretnék köszönetet mondani Lamassoure úrnak a jelentésért. Véleményem szerint ez a dokumentum szükséges, és megfelelő gyorsasággal készült el. Tudjuk, hogy a Lisszaboni Szerződés ez év decemberétől hatályba lép, és egyértelműen szükségünk van erre a jelentésre. Szeretnék reagálni néhány, a Lisszaboni Szerződés létjogosultságával kapcsolatos felszólalásra. A Lisszaboni Szerződés immár hatályban van, és semmi értelme tovább vitázni róla. Hozzá kívánnék még szólni Surján László egyik észrevételéhez is. Szeretném szavamat adni Surján úrnak a Cseh Köztársaság nevében, hogy a cseh szociáldemokraták mindent megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a Klaus elnök úr által kért mentességet a cseh állam visszavonja, mivel azt felháborítósnak tartjuk.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Az Európai Konzervatívok és Reformerek csoportja szintén jó szívvel támogatja az átmeneti költségvetési eljárási irányelveket azzal a nem lényegtelen kiegészítéssel, hogy mi sem szeretnénk, hogyha ezek az átmeneti költségvetési eljárási irányelvek állandóakká válnának, másrészt úgy gondoljuk, hogy kétféle rendszer közötti átmenet muszáj, hogy kialakítson átmeneti eljárási irányelveket és ez nem nyitja meg föltétlenül a veszélyt fölösleges átcsoportosításoknak. Igazából a jövőben kell majd elkerülni azt, hogy minden héten, minden hónapban átcsoportosítások legyenek, és ezért az állandó irányelvekben kell majd szabályozni azt, hogy legföljebb évente kétszer lehessen ilyen átcsoportosításokat tenni annak érdekében, hogy a költségvetés egységét, stabilitását és áttekinthetőségét megőrizzük.

Elnök. – Lamassoure úr, lehet, hogy életében először történik ez meg Önnel, de most – ha kívánja – az elnök 15 perc felszólalási időt biztosít Önnek a vita lezárására.

Gondolom, elmondhat mindent, amit szeretne, de akár megmaradhat a napirendben a záró észrevételeire előirányzott két percn belül is.

Alain Lamassoure, előadó. – (FR) Elnök úr! Nem fogok visszaélni ezzel a kivételes joggal, amelyet megadott nekem.

Szeretnék köszönetet mondani azon képviselőcsoportok felszólalóinak, amelyek támogatták a jelentés főbb javaslatait, és biztosítani szeretném az összes képviselőcsoportot arról, hogy az Európai Bizottsággal és a Tanáccsal együtt ugyanebben a csapatszellemben dolgozunk tovább a tárgyalások sikeres lezárása érdekében. Úgy gondolom, hogy a vita arról tanúskodott, hogy igen nagy többség áll ezen elvek mögött. Andreasen asszony – aki már nincsen itt – javasolt egy sor módosítást, amelyeken most nem tudunk végigmenni, mert sietünk.

Szeretnék rámutatni arra, hogy december 1-től új intézmények jönnek létre az Európai Unióban: az Európai Tanács elnöke, a merőben új hatáskörökkel felruházott főképviseelő, valamint az Európai Külügyi Szolgálat. Ezért rendkívül gyorsan meg kell hoznunk néhány döntést a költségvetés terén, ha azt akarjuk, hogy az új szerződés a kitűzött időpontban hatályba léphessen.

Sajnos már így is túl sok időt elvesztettünk, amíg sikerült megegyezést elérni a 27 ország között, megszerezni a 27 parlament, illetve a 27 nemzet ratifikációját ahhoz, hogy a Lisszaboni Szerződés az év vége előtt hatályba léphessen, és most az a feladatunk, hogy biztosítsuk az átmeneti rendelkezések mihamarabbi véglegesítését és alkalmazását.

Igazat adok Gardiazábal Rubial asszonynak abban, hogy a végleges megállapodás talán nem az áhított és szükséges egyszerűségeken alapul majd, de mindenesetre azon leszünk, hogy az minden intézménynek kielégítő legyen, és biztosítsa az Európai Unió számára égetően szükséges hatékonyságot, átláthatóságot és demokratikus jelleget.

Elnök. – Ezzel a vitát lezárom.

A szavazásra 11.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Georgios Stavrakakis (S&D), írásban. – (EL) Először is szeretnék gratulálni az előadónak kitűnő munkájához, amelyet igen rövid idő alatt végzett el. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése fontos lépés az Európai Unió egyesítésében, intézményeinek megerősítésében és európai identitásunk elmélyítésében. Ugyanakkor a Lisszaboni Szerződés fontos változásokat eredményez a közösségi költségvetés elfogadási eljárásában. Tudatában a költségvetési eljárás sajátos jellegének, az új szerződésben előírt jogi szövegek jóváhagyásáig biztosítanunk kell az átmeneti iránymutatások jóváhagyását a közeljövőben a Tanáccsal folytatandó találkozók során. Ezeknek az átmeneti rendelkezéseknek meg kell óvniuk az intézmények – és különösen a Parlament – egyenlő jogait az új szerződésben ráruházott új hatáskörökkel összhangban. Az átmeneti rendelkezések jóváhagyásának biztosításán túlmenően azonban prioritásnak kell tekintenünk a mind az Európai Unió többéves pénzügyi keretét, mind a költségvetési rendeletet magában foglaló rendeletre vonatkozó mihamarabbi javaslattételt, majd annak elfogadását is. Az Európai Bizottság e két szövegre vonatkozó javaslatát egyetlen, a Tanáccsal közösen tárgyalandó csomagként kell benyújtani.

(Az ülést 10.45-kor felfüggesztik és 11.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

7. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr! hölgyeim és uraim! Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az asztalukon egy dossziét találhatnak a Lux-díjról, arról a filmművészeti díjról, amelynek odaítéléséről Önök fognak dönteni.

Emlékeztetném Önöket, hogy lehetőségük van szavazni. Mi több, kötelességük szavazni, és kiválasztani a három film egyikét a versenyben. Az Önök előtt lévő dosszié tartalmazza a filmek vetítésének programját. Mindenki megkapta annak a filmnek a DVD-jét is, amely megnyerte a 2007. évi díjat, és amelyet 23, majd további hétre nyelvre fordítottak le. A célunk az, hogy mindenki meg tudja nézni ezeket a filmeket az Európai Unióban.

Két dologra kérem Önöket: először is menjenek el, és nézzék meg a filmeket; másodszor pedig szavazzanak. A szavazás nagyon egyszerű: a dossziében leírtuk az eljárást; a weboldalon leadhatják a szavazatukat, és a filmeket a televíziójuk 77-es csatornáján is megnézhetik.

Kérem, hogy nézzék meg a filmeket. Remek alkotások, amelyek európai értékeket közvetítenek. Válasszanak ki egyet, kettőt vagy hármat. Hozzanak ítéletet a saját belátásuk szerint; nagyon fontos, hogy ez a Ház egyértelműen és nagy létszámban szavazzon. Kérem, hogy vegyenek részt a szavazásban. Nagyszerű kezdeményezésről van szó. Ez polgári kezdeményezés, amelynek a célja az európai értékek és az európai filmkészítők támogatása.

Most tehát Önökön a sor; még egy hét, a jövő hét áll rendelkezésükre, hogy szavazzanak. Számítok Önökre.

Hálás vagyok a Kulturális és Oktatási Bizottság elnökének, Pack asszonynak, aki sokat segített ebben az ügyben. Mindketten arra kérjük Önöket, hogy minél többen menjenek szavazni.

Elnök. – Megköszönöm Durant asszonynak, hogy kiosztotta nekünk a hétvégére szóló házi feladatunkat, amelyet feltétlenül el fogunk végezni, méghozzá nagy figyelemmel és körültekintéssel.

8. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményének részleteit lásd a jegyzőkönyvben)

8.1. A tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolása (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (szavazás)

– A zárószavazás előtt:

Tanja Fajon, előadó. – Elnök úr! A tegnapi vitában elhangzott bejelentés szerint az Európai Parlament és a Tanács megállapodtak egy közös politikai nyilatkozatban, amelyben a két intézmény is vállalja a Bizottság által már elfogadott kötelezettséget a boszniai és albániai folyamat lehető leghamarabb történő befejezésére. Szeretném most felolvasni a nyilatkozat szövegét.

„Az Európai Unió határozottan támogatja azt a célt, hogy a Nyugat-Balkán minden országával szemben töröljük el a vízumkötelezettséget. Az Európai Parlament és a Tanács elismeri, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Montenegró és Szerbia teljesítik a vízumliberalizáció minden feltételét. Ez lehetővé tette az 539/2001/EK rendelet módosításainak kellő időben történő elfogadását, így ez a három ország 2009. december 19-ig csatlakozhat a vízummentes rendszerhez.

Az Európai Parlament és a Tanács reményét fejezi ki, hogy Albánia és Bosznia-Hercegovina is hamarosan teljesíteni fogja a vízumliberalizáció feltételeit. Ennek érdekében az Európai Parlament és a Tanács arra ösztönzi e két országot, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy teljesíteni tudják a Bizottság menetrendjében meghatározott valamennyi kritériumot.

Az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy amint úgy látja, hogy mindegyik ország teljesíti a menetrendek kritériumait, nyújtson be jogalkotási javaslatot az 539/2001/EK rendelet módosítására azzal a céllal, hogy minél előbb megvalósuljon a vízumliberalizáció ezen országok állampolgárai számára.

Albánia és Bosznia-Hercegovina vonatkozásában az Európai Parlament és a Tanács sürgősséggel meg fogja vizsgálni a rendelet módosítására vonatkozó javaslatot.”

Algirdas Šemeta, a Bizottság tagja. – A Bizottság üdvözli, hogy a jogalkotási javaslat a Parlament tegnapi plenáris ülésén pozitív fogadtatásban részesült. A javaslat elfogadásának kézzelfogható hatása lesz az érintett országok polgáira.

Ahogy az tegnap is elhangzott, nem fogunk megfedkezni Bosznia-Hercegovináról és Albániáról sem. 2010-ben, amint lehet, a Bizottság javaslatokat fog tenni a vízumkötelezettség eltörlésére ezekkel az országokkal szemben is, miután teljesítették a menetrend szükséges előfeltételeit.

Ebben a vonatkozásban a Bizottság támogatja a Tanács és a Parlament együttes nyilatkozatát.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Elnök úr! Csak annyit szeretnék mondani, hogy sajnálatosnak tartom, hogy a svéd elnökség ma nem tudta magát itt megfelelő miniszteri szinten képviseltetni, mivel nem kapott meghívást.

A svéd elnökség folytatta le az együttes nyilatkozattal kapcsolatos tárgyalásokat, ami jelentős politikai siker a vízumliberalizáció terén. Ez az elnökség érdeme, de arra sincs lehetőségünk, hogy köszönetet mondjunk nekik. Szeretném jegyzőkönyvbe venni azt a tényt, hogy a Tanács elnöksége nem azért nincs jelen, mert nem akar itt lenni, hanem mert nem kapott meghívást.

Elnök. – Corazza Bildt asszony, tökéletesen értem, hogy mit akar mondani. Szeretném azonban világosan leszögezni, hogy a Tanács bármikor részt vehet az üléseinken. Joga van ugyanis ahhoz, hogy itt legyen, és ehhez nincs szüksége meghívásra.

8.2. A Progress 2010-es éves munkaterv és tevékenységeinek szakpolitikai területek szerinti listája (szavazás)

8.3. A 2009. november 18-i stockholmi EU–Oroszország-csúcstalálkozó (szavazás)

– A 9. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Elnök úr! Szeretném a következő módosítást előterjeszteni, amely az indítvány szerzőjével egyetértésben készült. Angolul fogom felolvasni a szöveget.

. – A szöveg magyar fordítása: „elítéli Maksarip Ausev brutális meggyilkolását, népszerű emberi jogi aktivista és ellenzéki személyiség meggyilkolását, akit Ingusföldön lőttek agyon”. Innen valamit törölnénk, majd így folytatnánk: „felhívja különösen az orosz hatóságokat, hogy fogadjanak el megelőző védelmi intézkedéseket az emberi jogi jogvédők tekintetében, így például nyomozás megindítását, mihelyt a velük szembeni fenyegetések az ügyészség és az igazságszolgáltatási rendszer tudomására jutnak;”.

Ez egyértelmű üzenet lenne, ezért szeretném támogatni ezt a módosítást a Zöldek képviselőcsoportjával együtt, amely szavazásra bocsátotta.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

- Az E preambulumbekzdésről szóló szavazás előtt

Vytautas Landsbergis (PPE). – Elnök úr! Az, hogy Oroszország visszavonta az aláírását az Energia Charta Egyezményről, nem egyszeri esemény, hanem egy már sokszor alkalmazott módszer, ezért érdemes lenne beszúrni egy megjegyzést, miszerint az aláírás legutóbbi visszavonása „általában véve aláássa Oroszország aláírásának megbízhatóságát”.

Ami pedig az újabb aláírásokat illeti, kérjük meg tiszteletre méltó partnerünket, hogy a jövőben tanúsítson több komolyságot.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

- A H preambulumbekzdésről szóló szavazás előtt

Vytautas Landsbergis (PPE). – Elnök úr! A (H) preambulumbekzdés tartalmaz egy hibát, aminek vagy a pontatlan fogalmazás vagy egyszerű kihagyás az oka, mert „Grúzia és szakadár régiói, [...] közötti konfliktusok”-at említi, ami így nem igaz. Innen hiányzik egy szó.

A tényfeltáró látogatásról készült jelentés szerint Grúziában Oroszország és Grúzia között zajlott háború vagy katonai konfliktus, amelyben részt vettek Oroszország szövetségeseinek egységei és észak-kaukázusi zsoldosok is. Ha tehát nem szeretnénk, hogy az állásfoglalásunk naivnak vagy elfogultnak tűnjön, egészítsük ki a következő módon: „Oroszország és Grúzia és szakadár régiói [...] közötti”.

Senki sem gondolja komolyan, hogy a dél-oszétiai hadsereg Gorit bombázta, és Tbiliszihez közeledett. Ez volt az oka annak, hogy Sarkozy elnök úr Medvegyev elnök úrhoz utazott, nem pedig Kokoity elnökhöz.

Gondoljuk ezt át, és pótoljuk a véletlen kihagyást!

(A szóbeli módosítást elfogadják)

8.4. A neurodegeneratív betegségek, különösen az Alzheimer-kór elleni küzdelemre irányuló kutatás közös programozásáról (szavazás)

8.5. Az Európai Ombudsman tevékenysége (2008) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (szavazás)

8.6. Átmeneti költségvetési eljárási iránymutatások a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésére tekintettel (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (szavazás)

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

- A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr! Szeretném megmagyarázni a nyugat-balkáni állampolgárok vízumjogaival kapcsolatban leadott szavazatomat. A baloldal szilárd meggyőződése, hogy mindenkinek joga van szabadon mozogni és utazni, ezért minden polgárnak biztosítani kell az utazáshoz és az Európai Unióba történő belépéshez való jogot.

Miközben tehát egyetérték azzal, hogy töröljük el a vízumkorlátozásokat a nyugat-balkáni állampolgárok számára, mégis az állásfoglalás ellen szavaztam, mert az a mód, ahogyan felveti a kérdést és Koszovóra utal, lényegében *de facto* megerősítése annak, hogy egyoldalú módon független államnak ismeri el.

Véleményem szerint ezzel megsértjük az ENSZ alapokmányát és a Biztonsági Tanács 1244-es határozatát (1999). Ez olyan irányba mutató gyakorlat, ami nem segíti elő a nézeteltérések békés megoldását és a biztonság és a stabilitás megteremtését a térségben.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Elnök úr! A Fajon-jelentéssel kapcsolatban az Európai Néppárt Képviselőcsoport (Kereszténydemokraták) spanyol delegációjának nevében szeretnék rámutatni arra, hogy noha megszavaztuk a jelentést, nem értünk egyet a 4. módosítás által beépített (2a) preambulumbeközléssel, amely szerint a Bizottság „vízumliberalizációról szóló párbeszédet kezd Koszovóval, és vízumliberalizációs menetrendet alakít ki a többi nyugat-balkáni országgal kialakított menetrendek mintájára”.

Küldöttségem nézetei szerint Koszovót nem lehet azonos alpra helyezni a nyugat-balkáni országokkal. Szeretném hangsúlyozni, hogy Koszovót még nem ismerték el a spanyol hatóságok és más tagországok sem.

Mivel az általam említett módosításról számos más módosítással együtt blokk szavazásban szavaztuk, nem volt lehetőségünk ellene szavazni, de szeretnénk jegyzőkönyvbe venni, hogy nem értünk egyet a tartalmával.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Elnök úr! Csak azt szeretném mondani, hogy hangsúlyoznunk kellene azt a tényt, hogy az együttes nyilatkozat valóban nagy sikert jelent. Az együttes nyilatkozat azt a határozott politikai üzenetet közvetíti, hogy támogatjuk a vízummentesség megadásának felgyorsítását a Nyugat-Balkán minden népe számára. Az Európai Néppárt Képviselőcsoport felelős magatartásának köszönhető, hogy ilyen politikai sikert tudtunk elérni, hiszen ők terelték vissza a folyamatot a helyes vágányra és a megfelelő jogi alapokra a Szerződéseknél megfelelően. A politikai nyilatkozat jogi mellékletbe történő beleerőltetése félrevezető volt és rossz üzenetet közvetített, ráadásul hamis várakozásokat keltett a régióban élő emberek körében.

Szeretném még hozzátenni, hogy én végigéltem Szarajevó másfél évig tartó ostromát és bombázását. Minden erőmmel azon leszek, hogy felgyorsítsam és a jövő nyárig megvalósítsam a vízumok megadását az ott élő barátainknak és az ott élő embereknek.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Elnök úr! Paliadeli asszony jelentéséről szeretnék beszélni, mégpedig azért, mert úgy gondolom, hogy az Európai Ombudsmannak az Európai Unió polgárait kell képviselnie. Ezzel szemben tavaly az Ombudsman olyan dologhoz adta a nevét, ami teljes mértékben ellentétes ezzel a feladatkörrel: behódolt a gazdasági érdekeknek, és engedte, hogy azok felhasználják őt. A Bizottsághoz intézett egyik kérdésében arról panaszkodott, hogy több állam tiltásokat vezetett be vadállatok cirkuszokban történő alkalmazásával kapcsolatban. Szerintem az Ombudsmannak nem ezzel kellene foglalkoznia. Nem az ő feladata néhány cirkusztulajdonos védelme, akik még mindig vadállatokkal dolgoznak, és nem értenek egyet az emberek többségével, akik minden valószínűség szerint támogatják a cirkuszi vadállatok betiltását, és teljesen meg lennének elégedve vadállatok nélküli cirkusszal is.

Ebben az esetben tehát nem tartom szerencsésnek a tevékenységét, ezért a jelentés ellen szavaztam.

10. Köszöntés

Elnök. – Örömmel üdvözlöm a kanadai parlament és a kanadai EU-képviselő politikai képviselőiből és egyéb tagjaiból álló küldöttséget, akik a karzaton foglalnak helyet. A delegáció tagjai azért érkeztek Brüsszelbe, hogy találkozzanak az Európai Parlamentben dolgozó kollégáikkal, az Európai Parlament és Kanada közötti 32. parlamentközi ülés alkalmából.

Ezen a héten, hétfőn és kedden számos képviselővel alkalmuk nyílt találkozni, tegnap pedig Ypres városába látogattak az I. világháborút lezáró 1918. évi fegyverszünet ünnepe alkalmából. A delegációnak további kellemes tartózkodást kívánok az Európai Unióban.

11. A szavazáshoz fűzött indokolások (folytatás)

- A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Az Európai Ombudsman jelentése nem tükrözi azokat a tapasztalatokat, amelyeket emberi jogvédőként szereztem Magyarországon. Nem szól arról, hogy 2006 őszén a kormány által irányított rendőrség több száz békés járókelőt és tüntetőt, emlékezőt sebesített meg, zárt börtönbe és vont koncepciós büntetőeljárás alá. Az EU hallgatott. Hallgat arról is, hogy a változásért tüntetőket a rendőrség azóta is rendszeresen - jogellenesen - igazoltatja, róluk videofelvételeket készít, jogtalanul zaklatja, gyakran önkényesen előállítja őket.

Az EU felháborító passzivitásának is „köszönhető”, hogy ma 16 ellenzéki aktivista van előzetes letartóztatásban hónapok óta „terrorcselekmény” gyanújával. „Főbűnük”, hogy mozgalmat indítottak a kormány korrupciós ügyeinek leleplezésére. A náluk végzett házkutatások és lefoglalások módszere és a fogvatartotti jogok folyamatos és durva megsértése az európai emberi jogi normák teljes félre tételével történt.

Egyebek mellett hatósági tanú vagy egyéb garancia nélkül, nagyszámú álarcos kommandós részvételével végeztek szabálytalan, megfélemlítő házkutatásokat. Számítógépeket foglaltak le az irányadó jogszabály mellőzésével, az adatállomány adott állapotának szakszerű rögzítése nélkül, a bizonyítékok meghamisítását, a politikai ellenfelekkel való újabb leszámolást a hatóság számára lehetővé téve. Az EU-tól határozott fellépést várunk! Nemmel szavaztam.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Tanja Fajon (A7-0042/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *írásban.* – (LT) Az integráció egyszerű módszer a béke megőrzésére, és ezt a módszert a Nyugat-Balkán országában is alkalmazni lehet. Fontos, hogy előrelépünk, és kedvezőbb feltételeket teremtsünk a vízumrendszer egyszerűsítéséhez. Így ezeknek az országoknak lehetőségük nyílik szorosabb kapcsolatokat kiépíteni szomszédaikkal és az Európai Unióval. A vízumrendszer liberalizálása regionális stratégiára és olyan európai perspektívára épül, amely nem kíván megkülönböztetést alkalmazni a Nyugat-Balkán egyetlen országa ellen sem. Minden érintett országra ugyanazokat a kritériumokat kell alkalmazni, amelyeket megfogalmaztunk a vízumrendszer liberalizálásáról szóló cselekvési tervekben. Koszovó és Albánia helyzete azonban ezzel még nincs megoldva. E két ország polgárai vajon mikor élvezhetik majd a vízummentes rendszer előnyeit? Egyetértek azzal, hogy cselekvési tervet kell készíteni, és a lehető leghamarabb tárgyalásokat kell kezdeni. Albániának és Boszniának fel kell zárkóznia Macedónia, Montenegró és Szerbia mellé. Amint Albánia és Bosznia is teljesíti az összes szükséges követelményt, azonnal el kell törölni a vízumkötelezettséget.

Carlos Coelho (PPE), *írásban.* – (PT) Az Európai Uniónak a volt jugoszláv régióval kapcsolatos stratégiáját kb. öt évvel ezelőtt határoztuk meg a Thesszaloniki cselekvési programban. Ez biztosította az európai perspektívát a nyugat-balkáni népek számára, és tartalmazta a vízumkövetelmények liberalizálását. A szlovén elnökség 2008-ban kezdte meg a tárgyalásokat.

Öt nyugat-balkáni országgal tárgyalunk a liberalizálásról, de a Bizottság jelentése szerint – noha mindannyian jelentős előrehaladást értek el – közülük csak hárman (Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Montenegró és Szerbia) teljesítették az ahhoz szükséges feltételeket, hogy hamarosan bevezethessük a liberalizációt, míg Bosznia-Hercegovina és Albánia nem tartanak még itt. Egyetértek azzal, hogy nem teremthetünk precedenst a megállapított kritériumok könnyítésével. Szívesen fogadjuk Bosznia-Hercegovinát és Albániát is majd akkor, amikor már képesek teljesíteni minden előírt feltételt.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), *írásban.* – (DE) Általában véve úgy gondolom, hogy a vízumkötelezettség alóli felmentés vagy annak könnyítése pozitív lépés a népek egymás mellett élésében és az országok közötti együttműködés javításában. A Nyugat-Balkánon különösen fontos, hogy a régió minden országa megkapja ezt a lehetőséget. Örömmel üdvözlöm tehát azt a tényt, hogy Bosznia-Hercegovina és Albánia is szóba kerül ebben a vonatkozásban. A néhányaknak megadott vízummentesség miatt azonban a Nyugat-Balkán többi állampolgárát nem érheti hátrány. Márpedig ez lenne a helyzet, ha csak a boszniai szerbek és a boszniai horvátok kaphatnának vízummentességet, a boszniai muzulmánok pedig nem. A Koszovóra vonatkozó középtávú megoldásokat is támogatom. Ennek kapcsán azonban rámutatnék, hogy Koszovó szerves részét képezi Szerbiának, és a nemzetközi jog szerint semmilyen státusszal nem rendelkezik. Ez azonban nem ment fel minket azon kötelesség alól, hogy átgondoljuk, hogy ezt az államot és a polgárait hogyan kezeljük a jövőben.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *írásban.* – (PT) Az itt javasolt vízumrendszer, amelyet mi nem szavaztunk meg, komoly visszalépést jelent a volt Jugoszlávia országai számára. A szocializmus alatt ezen országok

állampolgárai vízum nélkül utazhattak a most már Európai Unióhoz tartozó országokba, most pedig vízumra van szükségük.

Ráadásul a rendszer tele van ellentmondásokkal. Egyrészt megkönnyíti a vízumok kiadását, másrészt még mindig számos értelmetlen eljárást igényel, továbbá azt is megköveteli, hogy biometrikus adatokat rögzítsenek az útlevelekben, ami súlyosan sérti a személyiségi és adatvédelmi jogokat, és csorbítja ezen országok polgárainak jogait.

Ugyanakkor továbbra is érvényben maradnak az engedély nélkül itt tartózkodók hazatelepülésére vonatkozó elfogadhatatlan megállapodások. Az érintett országok kénytelenek aláírni ezeket a megállapodásokat, mert csak így férhetnek hozzá a vízumkönnyítési rendszerhez. Azon túl, hogy ilyen esetekben sérülnek a bevándorlók jogai, az adott országok is elfogadhatatlan nyomásnak és zsarolásnak vannak kitéve.

A jelentésben szerepel a Koszovóval folytatott párbeszéd is, azzal kapcsolatban, hogy ő is része lehet a folyamatnak. Ez hallgatólagos elismerést jelent, és sérti a nemzetközi jogot, valamint Szerbia területi szuverenitását.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Európa arra irányuló politikája, hogy szisztematikusan liberalizálja a vízumokat, ideológiai kísérlet arra, hogy lerombolja az Európai Unió külső határait, miután a belső határokat már megszüntette. Ez túlságosan is jól ismert következményekkel fog járni: a bevándorlási hullám és a határforgalom robbanásszerű növekedésével, és akkor még meg sem említettük a különböző meggyőződésű terroristáknak kínált kiváló lehetőségeket.

Tévútnak tartom, hogy olyan országokat, mint Albánia és Bosznia, úgymond „előre” fel akarunk venni azoknak az országoknak a listájára, amelyeknek az állampolgárait felmentjük a vízumkötelezettség alól. És még ennél is elfogadhatatlanabb azt követelni, hogy Koszovót is vegyük fel erre a listára! Akkor miért nem vesszük fel a világ minden országát azzal a jelszóval, hogy az egész világon biztosítani akarjuk a személyek szabad mozgását, tekintet nélkül a legalapvetőbb biztonsági intézkedésekre, amelyekkel a hatalomban lévők tartoznak a nemzeteiknek!

Ezen kívül, kell-e valakit emlékeztetnünk Koszovó úgynevezett függetlenségének feltételeire, amelyeket egyoldalúan nyilvánítottak ki? Kell-e valakit emlékeztetnünk arra, hogy ezt a függetlenséget nem is ismerte el az Európai Unió minden országa? Végül pedig, kell-e valakit emlékeztetnünk a koszovói szerbek tragikus sorsára, akiket őseik jelenleg gyarmatosított földjén üldöznek?

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) A Nyugat-Balkán országainak vízumliberalizációjáról szóló Fajon-jelentés mellett szavaztam, mert az Európai Parlamentnek határozott üzenetet kell küldenie a Nyugat-Balkán minden országának, jelezve, hogy támogatjuk őket azon erőfeszítéseikben, hogy teljesítsék az Európai Bizottság által megszabott feltételeket a vízumpolitika liberalizálásához. Szerbia és Montenegró esetében ezek a feltételek már teljesültek, de Albániának és Boszniának még nem adhatunk zöld utat.

Ezekben az országokban sok fiatal úgy érzi magát, mint annak idején a keletnémet fiatalok a fal túlsó oldalán. Ma azonban nehéz elhinni, hogy a Szlovéniától alig egy kőhajításnyira élő fiatalok nem ismerhetik meg Európát, vagy nem képzelhetik el a jövőjüket az EU-n belül. A Bizottság által megszabott kritériumok majdnem 90%-át Bosznia is teljesítette. Tovább kell haladnunk, mert a politikai helyzet romolhat, ha nem küldünk határozott üzenetet. Végül pedig valóban megoldást kell találnunk a koszovói helyzetre, mert ez a Balkán egyetlen része, amely ki van zárva ebből a folyamatból.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A balkáni államok állampolgáira vonatkozó vízumkötelezettségek liberalizálását célzó intézkedéseket üdvözlünk. Ahogyan előrehalad a stabilizációs és társulási folyamat ezekkel az országokkal, és potenciális tagjelölt státuszról valódi tagjelölt státuszba lépnek, helyénvalónak látszik, hogy az állampolgáraik nagyobb mozgási szabadságot élvezzenek. A csoportom nevében teljes mértékben támogatom a benyújtott módosítást. Ez a Ház korábban felszólított minden uniós tagállamot, hogy ismerje el Koszovó függetlenségét, Szerbiának pedig ugyanazokat az intézkedéseket és ellenőrzéseket kell megvalósítania a Koszovóval közös határán, mint a többi, nemzetközileg elismert határán.

Isabella Lövin (Verts/ALE), írásban. – (SV) Természetesen támogatom, hogy könnyítsük meg a harmadik országok EU-ba utazó állampolgárainak az utazását, beleértve a balkáni államok állampolgárait is, ezért szerettem volna a jelentést is támogatni. Sajnos azonban számos olyan módosítás történt, amelyek értelmében biometrikus adatokat kell felvenni az útlevelekbe. Ez a jogbiztonság hiányát és a magánélethez való jog megsértését eredményezheti, ezért a végső szavazásnál tartózkodtam.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), írásban. – (FR) Nem hagyjuk jóvá a Szerbiának, Macedóniának, Montenegrónak, Albániának és Bosznia-Hercegovinának kért vízummentességet.

Azért utasítjuk el a jelentést, mert nem fogadjuk el Koszovó *de facto* elismerését, amit ezzel ránk akarnak kényszeríteni.

Spanyolország, Ciprus, Görögország, Románia, Szlovákia és Bulgária hevesen ellenzik Koszovó elismerését. Ezáltal még mindig nincs közös uniós álláspont ebben a témában. A vízumliberalizációról szóló tárgyalások Koszovóval történő megkezdése – amelyet a jelentés javasol – azonban előre feltételezi a koszovói állam megalakulásának elismerését. Ez teljes mértékben a nemzetközi jog figyelmen kívül hagyását jelenti.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy a jelentés mellett szavaztam, úgy gondolom, hogy a folyamatot szorosan figyelemmel kell kísérnünk. A szóban forgó országok állampolgárai számára csak akkor vezethetjük be a vízummentességet, ha tisztában vagyunk a körülményekkel. Különösen azt kell szem előtt tartanunk, hogy harcolnunk kell az illegális bevándorlás, az embercsempészet és a szervezett bűnözés ellen.

Mindezen okok miatt úgy gondolom, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja által tanúsított óvatosság teljes mértékben indokolt Albánia és Bosznia-Hercegovina esetében, és hangsúlyozni szeretném, hogy a vízummentesség lehetőségét elnyerő országokat továbbra is szorosan figyelemmel kell tartanunk. Az európai politikának oda kell figyelnie Európa határainak biztonságára, máskülönben ha megkönnyítjük a belépést, könnyen kiderülhet, hogy nem tudjuk betartani és érvényesíteni a szabályokat az EU-n belül.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Nem ellenzem a nyugat-balkáni országok számára tervezett vízumliberalizációt. A szavazás során azonban a Fajon-jelentés ellen szavaztam, mert Koszovó esetében elfogadhatatlan vízumliberalizációról beszélni, miközben nem ismerjük el a függetlenségét. A nemzetközi jog szerint Koszovó függetlensége törvénytelen, ezért az EU nem tárgyalhat a vízumok liberalizálásáról vagy más vonatkozásokról egy olyan területtel, amely törvénytelenül független. A Fajon-jelentés megszavazása azt jelentené, hogy közvetett módon elismerjük Koszovó függetlenségét, ez pedig elfogadhatatlan. Végül pedig semmilyen körülmények között nem fogadjuk el biometrikus adatok rögzítését a vízumok kiadásához.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A vízumkötelezettség Szerbia, Montenegró és Macedónia számára történő eltörlése mindenképpen üdvözlendő, mivel a Bizottság javaslatát gondos értékelés és a megszabott követelmények teljesítése előzte meg. Bosznia-Hercegovina és Albánia esetében azonban el kell utasítanunk a javaslatot. Fennáll a veszélye ugyanis annak, hogy ezen országok beengedése megnyitná a kapukat a szervezett bűnözés, az embercsempészet és a bevándorlás előtt. Koszovó jelenleg csak óriási uniós támogatással tudja fenntartani a kormányát, ezért a vízum eltörléséről szóló tárgyalások egyelőre értelmetlenek. A döntések alapjait jobban kell kommunikálnunk, és egyúttal világossá kell tennünk Albánia, Koszovó és Bosznia-Hercegovina számára, hogy még sokat kell tenniük azért, hogy beléphessenek az európai klubba.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) A vízumkötelezettség enyhítésének feltételeit és lehetőségeit öt nyugat-balkáni állam esetében tárgyaltuk: Albánia, Bosznia-Hercegovina, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Montenegró és Szerbia. A Bizottság véleménye szerint Macedónia, Montenegró és Szerbia teljesítették a kitűzött célok többségét, ezért most kérik, hogy töröljük el a vízumkötelezettségüket. Az általunk tárgyalt jelentés hivatkozik az Albániában és Bosznia-Hercegovinában elért előrehaladásra is, és hogy ezek az országok is szeretnék felkerülni a vízummentességre jogosult országok listájára a közeli jövőben. Tekintettel az ezekből az országokból kiinduló illegális bevándorlás lehetőségére, valamint a nyugtalanító radikális iszlamista tendenciákra, különösen Boszniában és Albániában, a jelentés elfogadása ellen szavazok. Ráadásul az én hazámat, Ausztriát, különösen kedvezőtlenül érintené a vízumok eltörlése a Balkánhoz való földrajzi közelsége miatt. A kérdéses országok vízumkötelezettsége bizonyos fokú ellenőrzést biztosít a nemkívánatos bevándorlás felett, ezért egyelőre fenn kell tartanunk.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) Természetesen támogatom, hogy megkönnyítsük a harmadik országok állampolgárainak az EU-ba történő utazását. Ez a balkáni államok állampolgáira is vonatkozik, ezért szerettem volna a jelentést is támogatni. Sajnos azonban számos olyan módosításra is sor került, amely szerint biometrikus adatokat is fel kell venni az útlevelekbe. Ezt mindig is elleneztem, mert ez a magánélethez való jog megsértését jelenti, és a jogbiztonság hiányát eredményezheti. Ezért a végső szavazásnál tartózkodtam.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), írásban. – (FR) Mivel támogatom a rövid tartózkodásra jogosító vízumok eltörlését, megszavaztam Fajon asszony jelentését, hiszen helyes irányba tett lépésnek tartom. Ennek az intézkedésnek köszönhetően az érintett országok polgárainak többségére többé nem vonatkoznak azok az adminisztratív formások, amelyeket a követségeknek el kell végezniük a vízumok kiadásakor.

Ugyanakkor sajnálom, hogy ez a felmentés csak biometrikus útlevelek birtokosaira vonatkozik, mert úgy gondolom, hogy ez nem egyeztethető össze a személyes adatok és a magánélet védelmével.

Azon is erősen megütköztem, hogy Bosznia-Hercegovina nemzetiségeiből csak kettő, a szerbek és a horvátok élvezhetik majd az intézkedés előnyeit, Koszovó lakosai pedig kimaradnak belőle.

Az európai polgárok státuszát nem szabad a tagállamok státuszával kapcsolatos problémák megoldására használni, és még kevésbé arra, hogy újra felélesszük közöttük a már egyébként is igen erős feszültségeket.

A Balkánon az Európai Unió minden nemzetiségét és polgárát egyenlően kell kezelni. A személyek szabad mozgásának mindenképpen alapvető jognak kell lennie Európában.

- Állásfoglalási indítvány: A Progress 2010-es munkaterv és a tevékenységek szakpolitikai területek szerinti listája

Regina Bastos (PPE), írásban. – (PT) A Bizottság javaslatának az a célja, hogy létrehozzunk egy új európai foglalkoztatási célú mikrofinanszírozási eszközt, amely biztosítja a munkanélküliek számára az újrakezdés lehetőségét, és megnyitja az utat Európa leghátrányosabb helyzetű csoportjai, többek között a fiatalok előtt is ahhoz, hogy saját vállalkozásba kezdjenek. Ez az eszköz bővíteni fogja azoknak a pénzügyi támogatásoknak a skáláját, amelyeket kifejezetten új vállalkozóknak kínálnak a jelenlegi szűkösebb hitelfelvételi lehetőségek közepette. Nem tudok azonban egyetérteni a Bizottság azon javaslatával, hogy a költségvetés egy részét (100 millió eurót) a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási programból csoportosítsuk át az európai mikrofinanszírozási eszközbe. Az összegek átcsoportosítása a Progress-ből helytelen üzenetet közvetítene, mivel a Progress a leginkább kiszolgáltatott társadalmi csoportokat célozza meg. Az európai mikrofinanszírozási eszköznek külön tételnek kell lennie a költségvetésben.

David Casa (PPE), írásban. – Tekintettel arra, hogy a Parlament még nem fejezte be a mikrofinanszírozási eszköz vizsgálatát, még nem tudjuk biztosan, hogy az eszköz rendelkezésére bocsátandó összegeket a Progress programtól fogják-e elvonni. Ezért a Bizottságnak mindenképpen tartózkodnia kell attól, hogy a támogatást a Progressben jelenleg rendelkezésre álló összegekből ossza ki. Ezért az állásfoglalás mellett szavaztam.

Proinsias De Rossa (S&D), írásban. – Azért szavaztam a Bizottságnak a Progress 2010-es munkatervére vonatkozó javaslatát ellenző állásfoglalás mellett, mert a Bizottság egyértelműen túllépte a hatáskörét. Megkísérelte ugyanis átcsoportosítani a költségvetési erőforrásokat a Progress programból a mikrofinanszírozási eszközbe, még mielőtt az Európai Parlament erről döntést hozott volna. A Bizottságnak tiszteletben kell tartania a Parlament előjogait, és meg kell várnia, hogy mind a három intézmény, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodásra jusson a mikrofinanszírozási eszközről, és csak ezt követően adhatja be a Progress program éves munkatervére vonatkozó javaslatát.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mi az állásfoglalás mellett szavaztunk, mivel egyetértünk a Foglalkoztatási és Szociális Bizottsággal abban, hogy ellenzi az Európai Bizottság álláspontját, amely szerint el kellene vonni bizonyos összeget a Progress-től a mikrohitel program finanszírozására. Ha a Bizottság létre akar hozni egy mikrohitel rendszert, akkor azt új erőforrásokkal tegye, és ne a Progress kárára.

Mindenesetre az Európai Parlament még nem fejezte be a mikrofinanszírozási eszközzel kapcsolatos bizottsági javaslatok vizsgálatát, ezért a Bizottságnak tartózkodnia kell attól, hogy konkrét intézkedéseket tegyen a Progress program finanszírozásával kapcsolatban, amíg a mikrofinanszírozási eszközzel kapcsolatos jogalkotási eljárás le nem zárul.

Ez az oka annak, hogy sokan egyértelműen ellenzik a Progress 2010-es éves munkatervére és a tevékenységeinek szakpolitikai területek szerinti listájára vonatkozó bizottsági határozattervezetet.

Úgy gondoljuk továbbá, hogy a Bizottság akkor járna el helyesen, ha visszavonná a Progress 2010-es éves munkatervére és a tevékenységeinek szakpolitikai területek szerinti listájára vonatkozó határozattervezetét, és új javaslatot terjesztene elő.

Livia Járóka (PPE), írásban. – (HU) Tisztelt képviselőtársak! A globális gazdaság megtorpanása idején különösen fontosá válnak az olyan pénzügyi eszközök, amelyek képesek biztosítani a vállalkozások finanszírozását, főként a hátrányos helyzetű térségekben, illetve az ilyen társadalmi csoportok számára. A mikrohitelzés rendszere számos országban és több kontinensen is bizonyította, hogy megfelelő képzéssel és nyomon követéssel párosítva képes segítséget nyújtani a legsebezhetőbb csoportok számára, akik súlyos nehézségekkel kénytelenek szembenézni a munkaerőpiacon. Az Európai Bizottság által javasolt Progress mikrofinanszírozási eszköz rendkívül fontos kezdeményezés, amely képes lehet betölteni ezt a szerepet a társadalmi kirekesztés által sújtott csoportok reintegrációjában. Amíg azonban a Bizottság és az Európai Parlament közötti együtdöntési eljárás folyamatban van és a mikrofinanszírozási eszköz költségvetése nincs teljes mértékben tisztázva, addig ésszerű lenne, ha az Európai Bizottság visszavonná javaslatát a Progress 2010. évi munkatervével kapcsolatban, és nem állítaná kész helyzet elé a társjogalkotót. Az Európai Parlament így az együtdöntés lezárultát követően szabad és felelősségteljes döntést hozhatna ebben a lényeges kérdésben.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A Progress mikrofinanszírozási eszközre vonatkozó bizottsági határozattervezetről szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mert feltétlenül szükségesnek tartom, hogy lezáruljon a jogalkotási eljárás a további lépések megtétele előtt. A tartalom tekintetében nem kell mondanom, hogy támogatom a mikrofinanszírozási hitelek létrehozását.

Derek Vaughan (S&D), írásban. – Úgy határoztam, hogy támogatom ezt az állásfoglalási indítványt, mert ellenzem a Bizottság azon javaslatát, hogy csökkentsük a Progress közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program finanszírozását 100 millió euróval, és ezt a pénzt csoportosítsuk át az európai foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási mikrofinanszírozási eszközbe. A Progress program már három éve működik, és összességében kedvező a hatása. Üdvözlöm a mikrofinanszírozási lehetőség létrehozására vonatkozó javaslatot, mivel úgy gondolom, hogy ennek segítségével Európa leghátrányosabb helyzetű csoportjai is megkapják az újrakezdés lehetőségét, hiszen bővül a mikrohitel kínálata és elérhetősége, ezáltal az emberek saját vállalkozásba foghatnak. Nem gondolom azonban, hogy a Progress programot veszélybe kellene sodornunk a pénzeknek a mikrohitelre történő átcsoportosításával. Mindkét programot teljes egészében meg kell valósítanunk, ezért szavaztam az indítvány mellett.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), írásban. – (RO) Az Európai Parlamentnek a Progress 2010-es éves munkatervére és a tevékenységek szakpolitikai területek szerinti listájára vonatkozó állásfoglalása mellett szavaztam. Véleményem szerint nagyon fontos, hogy először is a Parlament, a Tanács és a Bizottság állapodjanak meg a Progress európai foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási mikrofinanszírozási eszköz létrehozásáról, valamint a Progress közösségi program módosítására vonatkozó javaslatról. Ezek szerint 100 millió eurót kellene a Progress új európai foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási mikrofinanszírozási eszköz finanszírozására átcsoportosítani, hogy megvalósuljon a Bizottság COM(2009)257 közleményében említett „közös elkötelezettség a foglalkoztatásért”. Úgy gondolom, hogy a 100 millió eurós összeg nem elegendő a javasolt célok eléréséhez. Ez az oka annak, hogy arra szavaztam, hogy a Bizottság vonja vissza a Progress program 2010-es munkatervére és a tevékenységek szakpolitikai területek szerinti listájára vonatkozó határozattervezetet, és az új Bizottság terjesszen elő új javaslatot, miután a Lisszaboni Szerződés életbe lépett, és az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapodásra jutottak a Bizottság által az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz benyújtott javaslatról (COM(2009)0333) és a módosított javaslatról (COM(2009)0340).

- Állásfoglalási indítvány: EU-Oroszország csúcstalálkozó 2009. november 18-án Stockholmban

Maria da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm az Európai Unió arra irányuló erőfeszítéseit, hogy erősítse a kapcsolatait Oroszországgal, mert ezzel hozzájárul Európa nagyobb stabilitásához, biztonságához és jólétéhez. Az EU és Oroszország kapcsolatában az egyik legfontosabb együttműködési terület az energia és az energiabiztonság. Mindenképpen meg kell teremtenünk azt a stabilitást, amely garantálja az uniós tagállamok és fogyasztók biztonságos ellátását.

Remélem, hogy az energiáról folytatott párbeszéd, valamint a közelgő EU-Oroszország csúcstalálkozón vállalt kötelezettségek hosszú távon az energiaágazat nagyobb átláthatóságához és életképességéhez vezetnek majd, így ez az ágazat elősegítheti majd az újfajta strukturális kapcsolatok kialakítását a két oldal között kereskedelmi és gazdasági együttműködés formájában. Ugyanilyen fontos az EU és Oroszország közötti együttműködés a klímaváltozás témájában, hogy a koppenhágai konferencián biztosítani tudjuk a globális megállapodást. Hangsúlyozni szeretném az EU-Oroszország kapcsolatok stratégiai jellegét, és azt, hogy nagyban hozzájárulnak a kölcsönös megértés és bizalom folyamatához, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy békét és stabilitást teremtsünk az egész európai kontinensen.

David Casa (PPE), írásban. – 2009. november 18-án EU-Oroszország csúcstalálkozóra kerül sor. Az elmúlt években az Európai Unió és Oroszország között erős kapcsolat alakult ki. Néhány terület azonban még megerősítésre szorul. Véleményem szerint a kérdéses állásfoglalás jól közelíti meg ezeket a területeket, ezért mellette szavaztam.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az állásfoglalás mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy rendkívül fontos ez a csúcstalálkozó, amelyet pontosan az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai konferencia előtt tartanak, és amely kiváló alkalmat nyújt arra, hogy erősítsük az EU és Oroszország között fennálló kapcsolatokat. Ez a partnerség döntő szerepet játszhat a világ színpadán, tekintettel a gazdasági és pénzügyi válság hatásaira, a koppenhágai konferenciával kapcsolatos előkészületekre, valamint egy korai előrejelző rendszer létrehozására vonatkozó jövőbeni egyezmény aláírására, amelynek az a célja, hogy nagyobb energiabiztonságot teremtsen az EU és Oroszország között, ezáltal is elősegítve a további együttműködést ezen a területen.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Most, hogy az újraegyesített Európa a berlini fal leomlásának 20. évfordulóját ünnepli, az EU-Oroszország kapcsolatok kiemelt fontossággal bírnak és nagy figyelmet érdemelnek.

Ma már világosan látjuk, hogy a vasfüggöny lebontása után a szabadság és a demokrácia eljövételével kapcsolatban kitörő optimizmus jó néhányszor zátonyra futott, és Oroszország még messze nem az a jogállamiság követelményei szerint irányított demokrácia, amelyet akkor elképzeltünk, és amelyet továbbra is mindenki látni szeretne. Ennélfogva teljesen természetes, hogy az emberek elégedetlenek a változások lassú ütemével.

Ennek alapján határozottan el kell ítélnem az európai baloldali revizionista törekvéseit, amelyekkel el akarják kendőzni a kommunizmus égbekiáltó bűneit, és a múltat tökéletes világként akarják beállítani, megsértve ezzel mindazok emlékezetét, akik harcoltak azért, hogy felszabadítsák az embereket a szovjet totalitárius rendszer uralma alól.

Ez a csúcstalálkozó jó alkalmat teremt az EU számára, hogy megerősítse kapcsolatait Oroszországgal, mégpedig olyan következetes módon, ami mindkét fél számára gyümölcsöző. Ugyanakkor szem előtt kell tartanunk, hogy határozottan és óvatosan kell az olyan kérdésekben mint az energia, a védelem, a demokrácia és az emberi jogok.

A Szaharov-díjnak a Memorial oroszországi jogvédő szervezet számára történő odaítélése is azt mutatja, hogy még rengeteg a tennivaló, és hogy ez a Ház nagy figyelmet szentel Oroszországnak. Remélem, hogy más európai intézmények is követik majd ezt a példát.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Az Oroszországgal kapcsolatos állásfoglalás mellett szavaztam. Oroszország az EU egyik legfontosabb partnere, ezért elengedhetetlen, hogy az EU és Oroszország között erős munkakapcsolatot tartsunk fenn. A közelgő stockholmi csúcstalálkozón számos olyan kérdés napirendre fog kerülni, ami fontos az EU és Oroszország, valamint a tágabb globális közösség számára, és a Parlament ma küldött egy egységes üzenetet, amelyben rámutat a legfontosabb területekre.

Jean-Marie Le Pen (NI), írásban. – (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Kétségtelen, hogy Oroszország az egyetlen olyan ország a világon, amelyik soha nem élvezte az Önök kegyeit, és amelynek a követeléseit, igényeit és érzékenységeit Önök szisztematikusan elengedik a fülük mellett. Igaz, hogy majdnem 50 évig fél Európa a szovjetek igáját nyögte, és a tankjaik véresen elfojtották a szabadság utáni vágyat először 1956-ban Budapesten, majd 1968-ban Prágában, és később Lengyelországban...

Akkoriban azonban az Önök rosszallása sokkal diszkrétebb volt – ha egyáltalán volt! Még a berlini fal 1989-es leomlásakor is hány európai vezető reménykedett és imádkozott azért, hogy megreformálják a kommunizmust, és fennmaradjon a status quo? Mintha meg lehetne reformálni a XX. század legvéresebb diktatúráját és 150 millió ember halálát!

Oroszország azonban nem azonos a Szovjetunióval. Nagyszerű ország, amellyel különleges kapcsolatokat kell kialakítanunk, mert vannak közös érdekeink, és kölcsönös előnyök származhatnak ebből a kapcsolatból, és mindenekelőtt azért, mert Oroszország – Törökországgal ellentétben – megkérdőjelezhetetlenül részét képezi Európa földrajzának, kultúrájának, lelkének és civilizációjának.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A közelgő EU-Oroszország csúcstalálkozóra a berlini fal leomlása után 20 évvel kerül sor. Az alkalom szimbolikája két alapvető eszmére emlékeztet minket, amelyeket nem szabad szem elől tévesztenünk.

Az első az, hogy a szabadság értékei, az alapvető jogok, a demokrácia, a béke és az államok szuverenitásának tiszteletben tartása továbbra is teljes mértékben érvényesek, és meghatározzák az Európai Unió bel- és külpolitikáját, és olyan országban is ezeket az értékeket kellene követni, mint Oroszország, amely a nemzetközi közösségben alapvető szerepet tölt be, és azt is kell betöltenie. Rá kell azonban mutatnom, hogy eddig Oroszország nem arról tett tanúbizonyságot, hogy ezeket az értékeket követné.

Az elmúlt 20 év arra is emlékeztet minket, hogy Európa Oroszországgal fennálló kapcsolatai megváltoztak, mivel ma már a párbeszédre alapulnak. Oroszország nem közös értékeken alapuló szövetségese Európának, hanem inkább olyan szomszédunk, akivel osztozunk egy földrajzi területen. Vannak közöttünk eltérések és vannak közös érdekeink is, mint például az afganisztáni helyzet megoldása. Ez a realizmus legyen a kiinduló pontunk az új együttműködési megállapodás kidolgozásában. A kommunizmus bukása nem jelenti azt, hogy megszűntek a nézeteltérések, de a mai kapcsolatokban azt már mindenképpen jelenti, hogy véget ért a szembenállás.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Az EU és Oroszország komoly felelősséget viselnek egész Európa stabilitásáért, biztonságáért és jólétéért.

A Kvartetten belül az EU és Oroszország közötti együttműködés egyik célja az, hogy nyomást gyakoroljunk Izraelre annak érdekében, hogy tartsa be a megállapodásokat, állítsa le a települések létesítését, és kezdje újra a tárgyalásokat, hogy gyors megoldást lehessen találni a független palesztin állam megteremtésére. Véleményünk szerint a külkapcsolatoknak minden állam szuverenitásának és területi integritásának tiszteletben tartásán kell alapulniuk, nem pedig befolyási övezetek létrehozásán.

Üdvözljük azt is, hogy folytatódik az eszmecsere az oroszországi emberi jogi helyzetről. Tudomásul vesszük azonban az Oroszország által kifejezett aggodalmakat is az emberi jogok EU-n belül történő megsértésével kapcsolatban, különösen a balti államokban élő orosz nemzetiségek vonatkozásában.

Ezen állásfoglalás szavazásakor tartózkodtam, mert az Egységes Európai Baloldal / Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja ellenez minden olyan kezdeményezést, amely újabb fegyverkezési versenyhez vezethet. Azt is ellenezük, hogy az USA rakétapajzsot létesítsen uniós tagállamok területén. Elutasítunk továbbá mindenfajta USA-Oroszország-EU-NATO együttműködést rakétavédelmi rendszerek létesítésében.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Bár az EU-Oroszország csúcstalálkozóáról szóló közös állásfoglalási indítvány hivatkozik a fontos közös kapcsolatainkra és közös érdekeinkre, bizonyos pontokban elfogadhatatlan módon beleavatkozik a nemzetközi ügyekbe. Az indítvány meg akarja tiltani Oroszországnak, hogy az energetikai projektekről külön is tárgyaljon az egyes tagállamokkal. Az EU egyoldalú álláspontja a grúziai konfliktusról, ahol az Unió egyértelműen Grúzia mellett áll, ellentétben az EU által betöltött pártatlan és független megfigyelői szereppel. Az indítvány általános hangneme nem segítené elő, hogy Európa javítsa a kapcsolatait ezzel a fontos országgal. Ezért az állásfoglalási indítvány ellen szavaztam.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) Egészen biztos, hogy Oroszországban még nem teljes a demokrácia, és a jogállamiság követelményei sem mindig teljesülnek. Mindazonáltal nem hiszem, hogy önelégült módon bele kellene avatkoznunk más államok belpolitikai ügyeibe, annál is inkább, mert az EU is messze van még attól, hogy róla mintázzák a demokrácia szobrát. Véleményem szerint a grúziai konfliktusról alkotott egyoldalú véleményünk is hiba. E szempontok alapján az EU-Oroszország csúcstalálkozóval kapcsolatos állásfoglalási indítvány ellen szavaztam.

Czesław Adam Siekierski (PPE), írásban. – (PL) Elfogadtam az EU-Oroszország csúcstalálkozóval kapcsolatos állásfoglalást, mert az Európai Unió és Oroszország között Stockholmban tartandó közelgő csúcstalálkozó jó alkalom arra, hogy átgondoljuk a stratégiai együttműködés legfontosabb kérdéseit. Az Orosz Föderációval akkor tudunk hatékony párbeszédet folytatni, ha az Európai Unió tagállamai egységes és összehangolt politikát követnek. Azt is tudnunk kell, hogy ezt az elméletet akkor lehet a gyakorlatban is megvalósítani, ha felülemelkedünk az egyes tagállamok érdekein. Az egységes és összehangolt politika folytatására vonatkozó elgondolás különleges jelentőséggel bír a biztonságos európai energiapolitika kontextusában. Ebben a kérdésben az Európai Unió közös érdekeinek felül kell kerekedniük az egyéni érdekek érvényesítésére irányuló törekvéseken az Oroszországgal fenntartott kapcsolatokban.

Az Európai Unió és Oroszország kapcsolatában a másik fontos téma a keleti partnerség kérdése. Oroszországnak meg kell értenie, hogy ez a projekt nem ellene szól. Egy olyan stratégia kidolgozása, amely biztosítja a régió stabilizálását és fejlődését, csakis előnyös lehet mind az EU országainak, mind Oroszországnak. A kétoldalú kapcsolatokban fontos kihívást jelentenek az emberi jogok és a jogállamiság szabályainak oroszországi betartásával kapcsolatos problémák értékelési kritériumai. Az EU tagállamai

tegyék fel maguknak azt a kérdést, hogy szigorúan európai értelemben véve elmondhatjuk-e Oroszország egyes lépéseiről, hogy azok teljes mértékben demokratikusak.

Peter Skinner (S&D), *írásban*. – Az EU és Oroszország közötti kapcsolatok egyértelműen többről szólnak, mint a kereskedelemről. Az emberi jogok oroszországi helyzetét az EU sok állampolgára rendkívül aggasztónak látja. A szegénység és a bűnözés még mindig folyamatosan arra emlékeztetnek minket, hogy Oroszországban sok ember, és különösen az idősebbek nagyon nehéz pénzügyi helyzetben vannak.

Azok számára, akik a demokratikus reformokat sürgetik, az is egyértelmű, hogy az ilyesfajta bátorságnak, illetve az eltérő véleménynek gyakran zaklatás, időnként pedig szélsőséges erőszak a jutalma. Az újságíróknak és a nemzetközileg elismert emberi jogi aktivistáknak a legerősebb jogokat és védelmet kell kapniuk minden demokratikus rendszertől. Maksarip Ausev meggyilkolása mégis azt mutatja, hogy a tiltakozásra sajnos gyakran brutalitás a válasz.

Bogusław Sonik (PPE), *írásban*. – (PL) Az Oroszországgal tavaly megkezdett tárgyalások még folyamatban vannak. A tárgyalások témája egy új EU-Oroszország szerződés, és számba veszik a jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodást is, amely egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Orosz Föderáció között jött létre. Ez a Parlament mindig is hangsúlyozta az olyan kérdések fontosságát, mint az emberi jogok, az energiabiztonság és a kisebbségek jogai, és ezeket a kérdéseket most is fel kell vetnünk a csúcstalálkozón. Az Európai Unió számára nagyon fontos, hogy jó kapcsolatai legyenek Oroszországgal, amely fontos és értékes partner az európai kapcsolatokban, de semmilyen körülmények között nem szabad megengedni, hogy az EU ne vesse fel azokat a kérdéseket, amelyek kényelmetlenek az Orosz Föderáció számára. Különösen érdemes odafigyelni a stockholmi EU-Oroszország csúcstalálkozóról szóló, az Európai Parlament által elfogadott állásfoglalás harmadik módosítására, amely az állásfoglalást egy új, 9a. bekezdéssel bővíti: „hangsúlyozza, hogy az EU és Orosz Föderáció között kialakuló infrastruktúra-összeköttetések kölcsönösen előnyösek, és ezért támogatandók, és a gazdasági és környezetvédelmi költségek minimalizálására kell alapozni őket; határozottan arra bátorítja Oroszországot, hogy az EU-val folyó, energiával kapcsolatos együttműködési projektekben tartsa magát az Energia Charta Szerződésben megfogalmazott alapelvekhez”.

Az EU és Oroszország közötti együttműködésről szóló új keretmegállapodást csakis az összes tagállam, valamint a Tanács, a Parlament és a Bizottság egységes álláspontjának birtokában lehet végleges formába önteni.

- Állásfoglalási indítvány: A neurodegeneratív betegségek elleni küzdelemre irányuló kutatások közös programozása

David Casa (PPE), *írásban*. – Az Alzheimer-kór és más neurodegeneratív betegségek megdöbbentően sok embert érintenek az Európai Unió polgárai közül. Jelenleg még keveset tudunk arról, hogy hogyan lehet ezeket a betegségeket megelőzni és kezelni. A betegségek súlyossága miatt elengedhetetlen, hogy többet tegyünk EU szinten a probléma megoldása érdekében. Ez az oka annak, hogy a jelentés mellett szavaztam.

Nessa Childers (S&D), *írásban*. – Az állásfoglalás mellett szavaztam, mert fontos, hogy szembeszálljunk az Alzheimer-kórral Európában. Mint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság tagja, hozzászóltam ahhoz, hogy olyan feladatokra fordítom az időmet és az energiámat, amelyeknek az előnyeit a jövő nemzedékei fogják élvezni. Mivel Európa népessége öregszik, az Alzheimer-kór egyre gyakoribb lesz az EU-ban. Így létfontosságú, hogy az Európai Parlament is felvegye a harcot ezzel a problémával már most, és igyekezzen ellensúlyozni annak a kárnak egy részét, amelyet az esetek számának a növekedése okoz majd.

Edite Estrela (S&D), *írásban*. – (PT) A neurodegeneratív betegségek elleni küzdelemre irányuló kutatás közös programozásáról szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy európai szinten meg kell erősíteni a kutatás előmozdítását célzó intézkedéseket ezekkel a betegségekkel, és különösen az Alzheimer-kórral kapcsolatban. Mivel jelenleg 7,3 millió ember szenved Alzheimer-kórban vagy ezzel rokon betegségben (a becslések szerint ez a szám 2020-ig meg fog duplázódni), különösen fontos az ilyen betegségek megelőzésének és korai diagnosztikájának az elősegítése.

Véleményem szerint a Lisszaboni Szerződés 182. cikkének (5) bekezdése, amely meghatározza az európai kutatási térség megvalósítására vonatkozó együttdöntési eljárást, megfelelőbb jogalapot teremthet a jövőbeni közös programozási kezdeményezéseknek a kutatás területén, az Európai Parlament fokozottabb bevonásával.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az állásfoglalási indítvány mellett szavaztunk, mert jól tudjuk, hogy az olyan neurodegeneratív betegségek, mint az Alzheimer- és a Parkinson-kór, több mint 7 millió embert érintenek az Európai Unió országaiban.

Üdvözljük a Bizottság által a témával kapcsolatos kutatás közös programozásához javasolt kísérleti projektet, noha nem gondoljuk, hogy ez elegendő lenne. Elismerjük azonban azt az előnyt, hogy csökkenti a kutatási erőfeszítések fregmentáltságát, mivel összefogja a szükséges szakismereteket, tudást és pénzügyi erőforrásokat.

Mindenképpen előre kell lépünk, mégpedig főleg olyan multidiszciplináris megközelítéssel, amely magában foglalja a betegek és családtagjaik jólétét vizsgáló szociális kutatást is, és elő kell mozdítanunk a szellemi frissességet biztosító életmódot, és általában véve a lakosság életfeltételeinek és egészségi állapotának jelentős javítását.

Tudjuk, hogy az olyan neurodegeneratív betegségek, mint az Alzheimer- és a Parkinson-kór, a legnagyobb kihívást jelentik a mentális egészség védelemében, ezért az ilyen betegségek elleni harcban három kihívásnak kell megfelelni: egyre nagyobb számú beteget kell napi szinten gondozni; javítani kell azokat a feltételeket, amelyek keretében a gondozás nagy része történik, ami azt jelenti, hogy nagyobb támogatást kell adni a családoknak és a gondozóknak; végül pedig sokkal több pénzt kell biztosítani kutatási célokra, hogy csökkenjen a betegek száma.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Az Alzheimer- és Parkinson-kórhoz hasonló neurodegeneratív betegségek a hosszú távú fogyatékoság egyik fő okaként említhetők. Több mint hétmillió európaít érintenek, és az öregedő népesség miatt ez a szám valószínűleg meg fog duplázódni a következő évtizedekben.

Ezért minden olyan rendszer Európa-szintű megvalósítását támogatom, ami lehetővé teszi, hogy többet tegyünk a neurodegeneratív betegségek hatásainak kezelése érdekében, különösen az Alzheimer- és a Parkinson-kór vonatkozásában, mind társadalmi, mind közegészségügyi szinten. A neurodegeneratív betegségeknek jelenleg nincs gyógymódjuk, mégis az egyik legnagyobb kihívást jelentik Európának a mentális egészség védelme területén, ezért a célnak leginkább megfelelő erőforrásokkal kell szembeszállnunk velük.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – Teljes szívvel támogatom a neurodegeneratív betegségekkel kapcsolatos állásfoglalást, és üdvözlöm az EU által javasolt koordinációt ezen a területen. A demencia egész Európában nagy gondot jelent, és több millió személyt és családot érint. A becslések szerint az EU-ban kb. 7 millió ember szenved ilyen betegségben, Skóciában pedig kb. 70 000 – és ezek az adatok várhatóan növekedni fognak a jövőben. A Bizottság előtt már ismeretes, hogy Skócia egyike azon kevés országoknak, amelyek már hozzáláttak a saját nemzeti demencia stratégiájuk megvalósításához. A Skóciában elvégzett munka szépen illeszkedik az EU javaslataihoz, és együtt jobban megérthetjük és megelőzhetjük az Alzheimer-kórt és az egyéb degeneratív állapotokat.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) A neurodegeneratív betegségek, és különösen az Alzheimer-kór elleni küzdelemre irányuló kutatás közös programozásáról szóló állásfoglalás mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy fel kellene gyorsítanunk a tagállamok által a neurodegeneratív betegségekkel kapcsolatban végzett közös kutatómunka sebességét. Nem szabad elfelejtenünk ugyanis, hogy Európában kb. 7,3 millió ember szenved Alzheimer-kórban vagy hasonló betegségben, és ez a szám 2020-ig várhatóan meg fog duplázódni. Sajnos jelenleg a betegség még nem gyógyítható, és keveset tudunk a megelőzéséről és a kezeléséről is. Ezért is javaslom, hogy a tagállamok egyesítsék az erőforrásaikat és az erőfeszítéseiket, és együtt folytassák a kutatást, mert ha európai szinten együttműködünk, akkor több esélyünk lesz a betegségek leküzdésére. Felkérem a kutatásért felelős európai minisztereket, hogy december 3-án képviseljék ezt az álláspontot. Arra is szeretnék rámutatni, hogy az európai parlamenti képviselők most minden eddiginél jobban részt kívánnak vállalni a kutatás közös programozásával kapcsolatos jövőbeni kezdeményezésekben a Lisszaboni Szerződés által a kutatásra vonatkozóan megállapított jogalkotási eljáráson keresztül, vagyis együttdöntéssel.

Franz Obermayr (NI), írásban. – (DE) Európában körülbelül 7 millió ember szenved neurodegeneratív betegségekben. Tekintettel Európa egyre öregedő népességére, ez a szám valószínűleg meg fog duplázódni a következő néhány évtizedben. Ráadásul szomorú igazság, hogy a neurodegeneratív állapotok terén a rendelkezésre álló kezelési módok jelenleg csak arra jók, hogy lassítsák a betegség kialakulását, és nem képesek megelőzni vagy éppen gyógyítani azt. A demencia és a hozzá kapcsolódó állapotok, különösen az Alzheimer-kór, óriási egészségügyi kiadásokat generálnak: a demenciában szenvedő betegek éves költsége a becslések szerint kb. 21 000 euró. Ezen felül felmerülnek további költségek is a kapcsolódó problémák miatt, mivel ezek a betegek gyakran nem kezeltetik az egyéb fizikai panaszait, és gyakran elutasítón reagálnak az orvosi kezelésre. Európa tehát jelentős egészségpolitikai kihívással áll szemben, ezért

mindenképpen érdemes lenne egymás között kicserélnünk a tudást és az eljárások és módszerek legjobb gyakorlatait a közös páneurópai kutatási keretrendszerben. Ezért tehát támogatom az állásfoglalási indítványt.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) A neurodegeneratív betegségek, és különösen az Alzheimer-kór igazi közegészségügyi problémát jelentenek, hiszen a betegségben szenvedő 65 éven felüli emberek jelentős klinikai ellátást igényelnek. Az Alzheimer-kór egyre gyakoribbá válik az európai lakosság elöregedésével: már ma is hétmillió európaít érint, és ez a szám várhatóan duplájára fog növekedni a következő évtizedekben.

Ezért fontos az EU-szintű összehangolt cselekvés. Ezért igaz, hogy az Európai Parlament a polgárok szócsöveként működik, amikor a ma elfogadott állásfoglalással összehangolt kutatást kér ezen a területen. Egyértelmű, hogy a multidiszciplináris módszert kell előnyben részesítenünk, mert ez magában foglalja a diagnózist, a megelőzést, a kezelést, valamint a betegek és családtagjaik támogatását.

Ugyanakkor teljesítenünk kell a kutatók azon kéréseit is, hogy biztosítsunk több önkéntest a klinikai kísérletekhez, mert ezzel elő tudjuk segíteni, hogy hatásos gyógyszerek kerüljenek a piacra a kognitív rendellenességek ellen. Ebben a vonatkozásban a családokat megcélzó, nagyszabású tájékoztató kampányt kell folytatnunk.

Szintén fontos feladat, hogy a betegeknek nyújtott jobb támogatás, és mindenekelőtt a tünetek jelentkezésének késleltetése érdekében változatos szellemi tevékenységeket végeztessünk a betegekkel, és minden nap megoldoztassuk az agyukat.

- Jelentés: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), írásban. – (RO) Úgy gondolom, hogy a polgárokat, a vállalatokat, a nem kormányzati szervezeteket és minden más ügynökséget a lehető legpontosabban tájékoztatnunk kell az Európai Ombudsman szerepéről, mivel ezzel is csökkenthető lenne azoknak a beadott panaszoknak a száma, amelyek nem is az ő hatáskörébe tartoznak. Az emberek általában korlátozott ismeretekkel rendelkeznek arról, hogy mivel is foglalkozik az Ombudsman.

Az új weboldal elindítása üdvözlendő intézkedés volt 2009 elején. Úgy gondolom azonban, hogy még többet kell tennünk annak érdekében, hogy a lehető legjobb tájékoztatást nyújtsuk a polgároknak. Üdvözlöm tehát az előadónak az interaktív útmutató kidolgozására vonatkozó javaslatát, mert ebből a polgárok a lehető legpontosabb információkhoz jutnának a panaszok beadásának módjáról, és könnyen megtalálhatnák, hogy az előttük álló problémát hogyan lehetne megfelelő módon megoldani.

Elena Băsescu (PPE), írásban. – (RO) Paliadeli asszony jelentése mellett szavaztam, mert úgy látom, hogy mindenre kiterjedő és részletes áttekintést ad arról, hogy mit tesz az Európai Ombudsman a polgárok panaszainak kezelése és megoldása érdekében.

Egyben szeretnék gratulálni Diamandouros úrnak a 2008-ban végzett munkájához és a rekordszámú megoldott kérdéshez és ügyhöz. Az Európai Ombudsman rendkívül fontos intézmény, mivel közelebb hozza az Európai Uniót a polgárokhoz. Ez a közvetítő gondoskodik arról, hogy az Európai Unió intézményei és testületei a polgárok érdekében működjenek, átlátható, tisztességes, korrekt és nem diszkriminatív módon, az eljárások teljes mértékű betartásával.

A 2008-ban benyújtott, nem az Ombudsman hatáskörébe tartozó panaszok száma rendkívül magas, és a korábbi évek alapján látható, hogy ez a szám folyamatosan emelkedik. Ezért gondolom, hogy megfelelő, folyamatos és dinamikus tájékoztató kampányokat kell minden tagállamban folytatni. Mivel az európai állampolgárok nem tudják, hogy kihez forduljanak, amikor a jogaik sérülnek, gyakran ok nélkül is az Európai Ombudsmanhoz fordulnak. Az Európai Ombudsman azonban csak az Európai Unió intézményeinek működésében előforduló hivatali visszasságokat tudja orvosolni. Az Európai Ombudsman és az EU intézményei közötti együttműködést mindenképpen javítani kell.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) Ez a jelentés világos és átfogó képet ad az Európai Ombudsman 2008. évi tevékenységéről. Az új szerkezet és a statisztikai adatok bemutatásának új módja nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a jelentés világosabb és érthetőbb legyen az előző jelentéseknél.

Az Ombudsman növekedést regisztrált a hozzá benyújtott panaszokban, noha a 2008-ban benyújtott 3406 panaszból csak 802 tartozott az ő hatáskörébe. Nagyon öröndetesnek tartom, hogy a lezárt esetek 36%-ában békés megoldás született. Az elfogadhatatlannak nyilvánított panaszok száma azonban még mindig túl magas, ezért tájékoztató kampányt kellene folytatnunk az európai polgárok körében, hogy jobban megismerjék az Ombudsman feladatait és hatáskörét.

Az Európai Ombudsman egyik legfontosabb feladata annak biztosítása, hogy a polgároknak az uniós jog által biztosított jogait az Unió minden szintjén betartsák, és hogy az EU intézményei és testületei a legmagasabb színvonalon kezeljék az ügyeket. Biztosítani kell, hogy a polgárok gyors és érdemi választ kapjanak a kérdéseikre, panaszaikra és petícióikra, és hogy növekedjen a bizalmuk az Európai Unió és az intézményei iránt.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Az Európai Ombudsman éves tevékenységéről szóló Paliadeli-jelentés mellett szavaztam, Diamandouros úr, mert ez lehetővé teszi, hogy az európai döntéshozási rendszert mindennap a nyíltság elvének lehető legpontosabb betartásával alkalmazzuk, a lehető legközelebb a polgárokhoz.

Ez rendkívül fontos jogorvoslat Európa-szerte azoknak a polgároknak, vállalkozásoknak és más szervezeteknek, amelyek szembesülni kénytelenek az európai intézmények hivatali visszasságaival. Különösen örülök annak, hogy az Ombudsman alapokmányának felülvizsgálata, valamint a vizsgálati hatáskörének megerősítése segít majd annak biztosításában, hogy a polgároknak teljes bizalmuk lesz az iránt, hogy alaposan és korlátozások nélkül ki tudja vizsgálni a panaszait.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Az Európai Ombudsman tevékenységéről szóló Paliadeli-jelentés mellett szavaztam. Az Ombudsman fontos szolgáltatást nyújt az EU polgárainak, és segít annak biztosításában, hogy az európai intézmények a törvény, illetve a tágabb értelmű általános alapelvek szerint működjenek. Ezek a tágabb értelmű alapelvek magukban foglalják az egyenlőséget, a megkülönböztetésmentességet, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását, ezért támogattam a kollégám, Auken asszony módosítását is, amelynek célja a hivatali visszasságok fogalmának világosabb meghatározása.

Iosif Matula (PPE), írásban. – (RO) Az Európai Ombudsman tevékenységéről szóló Paliadeli-jelentés mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy Diamandouros úr kiváló munkát végzett a polgárok problémáinak megoldásában, és abban, hogy az EU intézményeit közelebb hozza a polgárokhoz. Ugyanakkor szeretnék az előadónak is gratulálni a jelentés elkészítése során végzett munkájához.

Az Európai Ombudsman kulcsszerepet játszott az átláthatóság és felelősség erősítésében az Európai Unió döntéshozási és igazgatási rendszerének keretében. Őszintén remélem, hogy a 2008-ban kritikai észrevétellel lezárt 44 vizsgálat a jövőben hozzájárul a hivatali visszasságok számának csökkentéséhez. Támogatom a „hivatali visszasság” kifejezés tág értelmezését, amelynek magában kell foglalnia a jogellenes államigazgatási intézkedéseket vagy a kötelező erejű jogszabályok vagy elvek megsértését, valamint az olyan eseteket, amelyekben az államigazgatási hatóságok felületesen, hanyagul vagy nem átlátható módon jártak el, vagy megsértették a helyes hivatali gyakorlat egyéb alapelveit.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Tekintettel az Európai Ombudsman által betöltött fontos szerepre, amellyel elősegítheti az Európai Unió és a polgárok közötti kapcsolatok átláthatóságát, megismétlem azt az álláspontomat, hogy konstruktív kapcsolatok fejlődtek ki minden közösségi intézmény és szervezet között.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Az Európai Ombudsman tevékenységéről szóló éves jelentésre vonatkozó Paliadeli-jelentés mellett szavaztam, mert úgy gondolom, hogy az Ombudsman aktív és kiegyensúlyozott módon végezte a feladatait a panaszok kivizsgálásában és kezelésében, a vizsgálatok lefolytatásában és lezárásában, az Európai Unió intézményeivel és szerveivel fenntartott konstruktív kapcsolatokban, valamint az állampolgárok tájékoztatásában az intézményekkel és szervezetekkel szemben fennálló jogaikkal kapcsolatban. Érdemes kiemelni az Európai Ombudsman és más európai intézmények közötti együttműködés magas szintjét, különösen az Európai Parlament Petíciós Bizottságával fenntartott kapcsolatot. Ezek alapján a jelentés megszavazásával támogatásunkról kívántuk őt biztosítani abbéli minőségében, hogy külső kontroll mechanizmusként működik, valamint értékes forrása az európai igazgatás javítására vonatkozó javaslatoknak.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) Az Európai Ombudsman 2008. évi tevékenységéről szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam. A jelentés jól mutatja, hogy növekszik a panaszok száma az EU-ban tapasztalható átláthatóság hiánya miatt. Aggasztónak tartom ezeket az adatokat. Ezért támogatom ezt az állásfoglalást, amely nagyobb jogkört kér az Ombudsman tevékenységeihez. Valóban sajnálatos, hogy az Ombudsman által 2008-ban végzett 355 vizsgálat 36%-a az Európai Unió intézményeinek átláthatóságával kapcsolatos, és olyan eseteket foglal magában, amelyekben megtagadták a tájékoztatást. Véleményem szerint fontos lenne rámutatni, hogy az Európai Unió által végzett felelős és átlátható igazgatási munka garanciát jelent a polgárok által az Európai Unióba vetett bizalomra.

Joanna Senyszyn (S&D), *írásban*. – (PL) Teljes mértékben elfogadom az Európai Parlamentnek az Európai Ombudsman 2008. évi éves tevékenységével kapcsolatos állásfoglalását, és az elfogadása mellett szavaztam. Különösen értékes az európai intézmények közös weboldalának létrehozására vonatkozó javaslat. Ez lehetővé tenné az érdeklődőknek, hogy minden kérdésben megtalálják a megfelelő intézményt, és a leveleiket, kérdéseiket és panaszait a megfelelő címre küldjék. Ez felbecsülhetetlen segítség lenne az uniós tagállamok polgárainak. Jelenleg ugyanis ez a legtöbb embernek problémát jelent. Az emberek számos alkalommal fordultak hozzám azzal a kérdéssel, hogy hol férhetnének hozzá bizonyos dokumentumokhoz, vagy hogyan nyújthatnának be panaszokat, mert nem tudják, hogy kihez kell fordulniuk. Mindenhova küldözgetik a leveleiket, majd elkeserednek, mert nem kapnak választ, és kiábrándulnak az uniós intézmények működéséből, részben az igazgatási eljárások hosszadalmas volta miatt. Ugyanakkor az Ombudsman, ahelyett hogy válaszolna a megfelelő panaszokra, a panaszoknak azzal a 75%-ával küzd, amelyek nem is az ő hatáskörébe tartoznak. Az új weboldal kiváló útmutató lenne az európai intézmények hatásköreihez. Amíg ez megvalósul, kérem az Európai Ombudsmant, hogy minden panaszt adjon át közvetlenül az illetékes nemzeti vagy regionális ombudsmannak. Támogatom azt is, hogy szélesebb körű tájékoztató kampányt folytassunk azzal a céllal, hogy tájékoztassuk a polgárokat az Európai Ombudsmanhálózat tagjainak hatásköeiről.

- Jelentés: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *írásban*. – (RO) Az EU költségvetésére vonatkozóan világos szabályokat kell megfogalmaznunk a Nizzai Szerződés és a Lisszaboni Szerződés közötti átmeneti időszakra.

Tekintettel arra, hogy az elkövetkező hónapok döntő fontosságúak lesznek az Európai Unió költségvetési politikájára, és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után költségvetési átcsoportosításokra és felülvizsgálatokra fog sor kerülni 2010 elejéig, egyértelmű eljárást kell kidolgoznunk az átmeneti időszakra, hogy meg tudjuk valósítani a költségvetést és el tudjuk fogadni a költségvetés-módosításokat is. A november 19-re ütemezett költségvetési egyeztetőbizottsági eljárás keretében az Európai Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsának és az Európai Parlamentnek megállapodásra kell jutnia az átmeneti irányelvek elfogadásáról. Az Európai Parlament küldöttségének erős és szilárd álláspontot kell képviselnie a tárgyalások folyamán. Ezért szavaztam Lamassoure úr jelentése mellett.

Diogo Feio (PPE), *írásban*. – (PT) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése meg fogja változtatni az EU jelenlegi költségvetési keretrendszerét, amelynek a megvalósításához jogszabályokat is el kell majd fogadnunk. Ez magában foglalja majd különösen a többéves pénzügyi keretrendszerre vonatkozó új rendelet elfogadását, valamint a költségvetés elfogadására és végrehajtására vonatkozó új elvekről szóló költségvetési rendelet elfogadását, és az új intézményközi megállapodás jóváhagyását. Mivel az új intézkedések elfogadásának teljes eljárása több hónapot fog igénybe venni, egyetérték az előadóval abban, hogy átmeneti iránymutatásokra van szükség, amelyeknek a szerződés hatálybalépésével együtt életbe kell lépniük.

Ezek az iránymutatások teszik majd lehetővé az intézmények számára a költségvetés végrehajtását és a költségvetés-módosítások jóváhagyását, szükség esetén akár a 2011. évi költségvetési eljárás tekintetében is.

José Manuel Fernandes (PPE), *írásban*. – (PT) Üdvözlöm a Lisszaboni Szerződés közelgő hatálybalépését, mert ez számos területen megerősíti a Parlament szerepét, különösen a költségvetésben. Egyetérték a Lamassoure-jelentéssel is az átmeneti eljárások vonatkozásában, ezért megszavaztam, mivel átmeneti intézkedésekre van szükség a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséig.

Szeretnék gratulálni az előadónak a proaktív hozzáállásához és az általa végzett színvonalas munkához. Hangsúlyozni szeretném, hogy az átmeneti intézkedéseknek nem szabad eltávolodniuk az új szerződésben lefektetett általános alapelvektől, és nem veszélyeztethetik a jövőbeni jogalkotási folyamatokat. Rámutatnék továbbá annak a szükségességére, hogy csökkentenünk kell a költségvetés-módosítások jelenlegi számát, ami túl nagy volt, és arra kell kérnünk a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat egy olyan rendelet elfogadására, amely tartalmazza a többéves pénzügyi keretrendszert, valamint a költségvetési rendelet kiigazítására.

João Ferreira (GUE/NGL), *írásban*. – (PT) A jelentés a költségvetési ügyekről szóló átmeneti eljárási irányelvekről szól, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése kapcsán. Természetesen a költségvetési politikában bevezetett változtatások miatt a szerződés hatálybalépése – amelyet eddig és most is ellenzünk – megköveteli, hogy hatályba lépjenek ezek az átmeneti intézkedések, tekintve, hogy az Európai Unió 2010-re szóló költségvetését még a Nizzai Szerződés által megszabott keretrendszerben hagytuk jóvá. A jelentés témája

tehát nem maga a Lisszaboni Szerződés, hanem az, hogy el kell fogadnunk egy eljárást, amely lehetővé teszi a 2010. évi költségvetés megvalósítását.

Mivel tudomásunk van erről az ígényről, a jelentés minden olyan módosítása ellen szavaztunk, amely végül meggátolná a költségvetés megvalósítását, ami rendkívül kedvezőtlen eredmény lenne. Mindazonáltal nem szavazhatunk olyan jelentés mellett, amely azt állítja az 1. bekezdésben, hogy az Európai Parlament „üdvözli a Lisszaboni Szerződés küszöbön álló hatálybalépését”. Álláspontunkat a legalapvetőbb következetesség diktálja, mivel a szerződésnek rendkívül negatív következményei lesznek az európai dolgozók és polgárok jövőjére, olyan okokból, amelyeket már sokszor elmagyaráztunk, a ratifikálási folyamat pedig teljesen antidemokratikus volt, ezért mi tartózkodunk a végső szavazásnál.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A Lisszaboni Szerződésben lefektetett új költségvetési eljárások kétséget kizáróan olyanok, amelyek valóban szuperállammá alakítják az Európai Uniót, legalábbis intézményi értelemben. Ennek az az oka, hogy miközben a közösségi költségvetésbe befizetett összegek állami hozzájárulások maradnak, amelyeket nemzeti adókból szednek össze, a költségvetés megszavazása úgy fog történni, hogy a tagállamok kormányainak nem lesz végső beleszólásuk.

Ez különösen a mezőgazdaság számára aggasztó, amely többé nem lesz kötelező kiadás, és amit kétségkívül fel fogunk áldozni e Ház klientelista szeszélyei kedvéért. Ezen alapvető probléma mellett elfogadhatatlan, hogy helytelenül kezeljük az új eljárások azonnali alkalmazását. Ilyen válságos időkben nem játszhatunk az európai adófizetők pénzével a politikailag érzékeny kérdések kedvéért. Megfelelő formában megtárgyalt költségvetési rendeletre és intézményközi megállapodásra van szükségünk, még akkor is, ha ez sok időt vesz igénybe.

Közben pedig továbbra is a meglévő módszereket és eljárásokat kell alkalmaznunk, és el kell utasítanunk a költségvetés módosítását vagy olyan átcsoportosításokat, amelyek nem sürgősek.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), írásban. – (RO) A Lisszaboni Szerződés hatályba lépése jelentős változásokat hoz majd sok területen, kezdve a költségvetési eljárással. A két eljárás – azaz a jelenleg használt és az új szerződésben leírt eljárások – közötti átmenetet biztosító jelentés sokat segíthet. Pontosan ezért tartom helyesnek, hogy teljes mértékben támogassuk ezt. A jelentésben leírt eljárások meg fogják könnyíteni a költségvetési tevékenységeket a három érintett intézménynél, így a költségvetést hatékonyan meg lehet valósítani, különösen a költségvetési átcsoportosítások vonatkozásában. Az előadó kezdeményezésére előadott kérés, hogy a költségvetési rendeletet a lehető legrövidebb időn belül igazítsuk a Lisszaboni Szerződés új szabályaihoz, szintén olyan intézkedés, amelyet azonnal meg kell tennünk. Ezenkívül azt várjuk, hogy az átmeneti iránymutatásokat elfogadják a november 19-re tervezett költségvetési egyeztetőbizottsági ülésen, még a Tanács második olvasata előtt, hogy biztosan kellő fontosságot kapjanak.

Petru Constantin Luhan (PPE), írásban. – (RO) A Lisszaboni Szerződés rengeteg változást hoz magával, beleértve költségvetési módosításokat is, amelyek nagyon fontosak; ilyen változás például a kötelező és nem kötelező kiadások közötti megkülönböztetés megszüntetése. A 2010. évi költségvetést a régi szerződés szerint fogadtuk el, de a 2011-re vonatkozó költségvetési eljárás megvalósításáig az intézményeknek még foglalkozniuk kell a költségvetés megvalósításával, el kell fogadniuk a költségvetés-módosításokat és folytatniuk kell a 2011-re vonatkozó költségvetési eljárást, amíg a Lisszaboni Szerződés hatályba nem lép.

A Lamassoure-jelentés meghatározza azokat a korlátokat és feltételeket, amelyeken belül az Európai Parlament engedélyezheti a tárgyalásokat az illetékes bizottságnak a költségvetési egyeztetés során, amelyre november 19-én kerül sor. Üdvözlöm a jelentés által felvetett kezdeményezést, amelyet rekordidő alatt állítottak össze. Gratulálok a Bizottságnak azért a hatékonyságért, amellyel kidolgozta számunkra az átmeneti szabályokat.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Ha megnézzük a költségvetés-módosítások hatalmas számát, az a benyomás alakulhat ki bennünk, hogy az EU nem képes előre tervezni. Bizony nem is lenne teljesen téves ez a feltételezés. Elég az uniós ügynökségek egyre szorosabb és szorosabb hálózatára gondolni, a hozzájuk tartozó folyamatosan növekvő költségvetéssel és a sokszor átfedésben lévő hatáskörökkel, valamint a munka többszöri elvégzésével. Ez a Lisszaboni Szerződés keretében létrehozandó új Külügyi Szolgálatra is vonatkozik, amelyhez úgy kell alakítani az EU költségvetését, hogy az új rendszer egyrészt ne okozza a tevékenységek átfedését, hanem tegye lehetővé szinergiák kihasználását, másrészt ne lehessen megkerülni a parlamenti ellenőrzést, a tagállamokat ne lehessen korlátozni, és mindeközben a nemzeti hatáskörök se üresedjenek ki. Ez a költségvetés-módosítás még túl korai, mivel a Lisszaboni Szerződés még csak most fog hatályba lépni, hiszen számos kérdés még megoldatlan. Ezek alapján nemmel szavaztam.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), írásban. – (FR) Kollégám, a Költségvetési Bizottság elnöke, Lamassoure úr által készített jelentéssel kapcsolatos állásfoglalás mellett szavaztam. Ez a jelentés arra szólít fel bennünket, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésétől kezdve tartsuk tiszteletben az Európai Parlament új hatásköreit, ezért átmeneti szabályokra van szükség a közbülső időszakra, a Szerződés által meghatározott új költségvetési szabályok alkalmazásától függően. Az új szerződés értelmében a Parlament és a Tanács egyformán felelősek a költségvetés elfogadásáért, még a „kötelező” kiadások (mezőgazdaság és nemzetközi megállapodások) tekintetében is, amelyekről eddig kizárólag a tagállamok döntöttek. A Parlament új hatásköreit nem lehet addig megvalósítani, amíg el nem fogadjuk az új szerződés általános rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges eljárási szabályokat. Ez a jelentés hangsúlyozza azt a tényt, hogy a helyzet nem megnyugtató, én legalábbis nem szeretném, hogy addig a Tanács és a Bizottság addig is a szokásos módon folytassa a tevékenységét. Ezért kérem átmeneti szabályok késedelem nélkül történő elfogadását, amelyre jó alkalom lehet a Tanács és a Parlament következő ülése, amelyen a 2010. évi költségvetést tárgyalják meg ...

12. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

**13. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

14. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

15. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

16. Az ülészak megszakítása

(Az ülést 11.45-kor berekesztik)